

DK Krediteringer (Créditos)

Værkets titel: *“Hyldest til Pablo Neruda”*

Forfatter: Alfred Asís

**Illustrationer, fotografier, design, opsætning og
redigering:** Alfred Asís

Et Uendeligt Eventyr (Un Viaje sin Fin)

**Denne bog er en livsrejse, mod en uendelig
horisont, en rejse skabt af ord, billeder og følelser.
Hver side er et åbent vindue til Nerudas sjæl, til
hans dybe natur, til hans stemmer, der er skjult i
bjerge, have og gletsjere**

Alfred Asís

Isla Negra

Chile

OK Hyldest til Pablo Neruda

(Homenaje a Pablo Neruda)

Dette er en hyldest udført af Alfred Asís.

Værker, der udover at være en del af en bog, er 13 af dem blevet sat musik til og sunget af den cubanske singer-songwriter Eric Cobas.

2

2025-A-5202

Edición, publicación Alfred Asís Ferrando

DK Advarsel (Advertencia)

Alle dele af denne bog, inklusive omslagets design, må reproducere, lagres eller transmitteres via elektriske, kemiske, mekaniske, optiske, indspilnings- eller fotokopieringsmidler, med tilladelse fra forfatteren, og under respekt for indholdet og hele dens struktur.

ALLE LANDE bemyndiges til at publicere, trykke eller distribuere værket.

Hvis dette genererer økonomiske midler, anmodes det om, at disse anvendes inden for Litteratur og Kultur til udvikling af elever i verdens byer og lande.

Isla Negra, mayo 2025

poeta@alfredasis.cl (©) 2024-S-507

www.alfredasis.cl

DK Præambel til "Hyldest til Pablo Neruda"

(Prólogo de "Homenaje a Pablo Neruda")

FRA POET TIL POET

(DE POETA A POETA)

Af: Fidel Alcántara Lévano, Perú

(Por: Fidel Alcántara Lévano)

Som et udtryk for beundring og sublim anerkendelse af en grænseløs repræsentant for verset, på grund af hans uindskrænkede kreativitet, hvormed han skabte et nerudiansk univers, der er umuligt at efterligne.

4

I værket "*Encuentro con Pablo Neruda*" (Møde med Pablo Neruda) af Alfred Asís, en digter uden tid og alder, med den kosmiske kraft i hans essens og hans nyskabende indres guddommelige ånde, løfter han sin sang i en broderlig hyldest og viser verden en buket af kompositioner. Med sin egen naturlige eufori søger han at forevige sine inspirationer, dedikeret til ham, der sammenfatter en poetisk dimension, der er uovertruffen i menneskeheden: Pablo Neruda.

Alfred, i kraft af at besidde en uudtømmelig kilde af versifikation, idet han i sig selv er et digt til evigheden.

Med den ydmyghed, der kendetegner de store skikkelser i litteraturen på denne planet, hvis flygtige lejere vi er.

Uden et gran af selvdyrkelse, giver han kategorien til den, der i sandhed fortjener det, og løfter ham op til stjernerne i kraft af hans ubestridelige essens som en uendelig poet.

Det er derfor, han sender sin flerfarvede stemme til de fire vinde og lader hele sin spirituelle eufori strømme fra sin fortryllende lyre. Han forvandler sig til poesi, som om han ville gøre Pablo Nerudas arv mere universel end nogensinde og fylde hele den omgivende sfære med sin musik – ja, endda ud over det, som øjnene normalt ser, og ørerne ikke hører på grund af forfængeligheden hos den, der mangler fantasi.

Af denne grund lader Alfred, i et udbrud af lyrisk stormfuldhed, sin ustoppelige *trova* lyde, der kender til ekkoet af nostalgi og det massive bifald, for at udsende en ustanselig strøm af uforglemmelige følelser. Han væver stroferne, indtil de danner et uendeligt tæppe af skønhed og farve, der fylder sjælen med himmelsk fryd.

Det er, fordi både Pablos og Alfreds ofring er den ægte, uforlignelige næring for de frie sjæle, der søger deres uendelige virkeliggørelse i jagten på lykke.

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

Ved at give dem gavmildt videre i den klare horisont for de væsner, der længes efter tærsklen til storhed.

De udgør sande fyrtårne, der guider væsenets flygtige hjerteslag mod mål, drømme og udfordringer, som et vidnesbyrd om livet på jordens overflade.

Deres uudslettelige spor vil være smeltedigler af godhed i kimærernes nat, der motiverer nysgerrighed omkring overførslen af ordets magi; men begge digteres bidrag vil altid fortsat være en milepæl for eftertiden, idet de er udtryk for sande seere på de højeste niveauer af storhed.

Gennem århundrederne vil de fortsat være den uudslukkelige fakkell, der vil guide de varme skridt hos alle dem, der tager det som en livsform for at realisere deres kæreste længsler i jagten på at opnå tærsklen til ekspertise i den korte jordiske vandring. Alfred er bevidst om, at den bedste arv, han kan efterlade til andre, er gennem sine digte, der fødes fra hans væsen som morgens smil hver dag.

Han taler, tænker, føler i poesi uden ophør, konstant, da hans jordiske mission er at give hengivenhed og fred sammen med ordets fortryllelse. Gennem dets musikalitet og harmoni at skimte en ny vej, hvor livskvalitet og almen velfærd markerer forskellen mellem fortid og nutid, og hvis brise kan

mærkes på ansigtet som genforeningens omfavnelse eller afskedens kys.

Det er en sand koncert, der forsøger at åbne op for værdsættelsen i dens maksimale udtryk med henblik på at socialisere en poesi på hele kloden, som ingen tid kan glemme, og ingen barriere kan stoppe, fordi den blev født for aldrig at dø.

Nøglepunkter i Præamblen (Resumen de puntos clave)

Dette er præamblen til Alfred Asís Ferrandos digtsamling, med titlen "Encuentro con Pablo Neruda", som er en hyldest til Pablo Neruda.

7

Denne bog er desuden delvist blevet sat musik til og sunget af den cubanske singer-songwriter Eric Cobas.

Her er de vigtigste punkter i præamblen, skrevet af Fidel Alcántara Lévano:

Beundring og Anerkendelse (*Admiración y reconocimiento*):

Bogen er et udtryk for dyb beundring over for Pablo Neruda, en poet, der anses for uovertruffen.

Alfred Asís, beskrevet som en "digter uden tid og alder", løfter sin sang i hyldest til Neruda.

Alfred Asís' Værk (*La obra de Alfred Asís*):

"*Encuentro con Pablo Neruda*" er en samling af kompositioner, der søger at forevige den inspiration, som Neruda repræsenterer.

Ydmygheden i at anerkende Nerudas storhed fremhæves.

Poesien beskrives som en "uudtømmelig kilde af versifikation".

8

Nerudas Arv (*El legado de Neruda*):

Præambelen fremhæver Pablo Nerudas arvs universalitet, som overskrider barrierer og når ind til sjælens dybeste dyb.

Begge digteres værk præsenteres som en "ægte, uforlignelig næring for de frie sjæle".

Poesien som Vejledning (*La poesía como guía*):

Både Nerudas og Alfred Asís' værker ses som "fyrtårne, der guider væsenets flygtige hjerteslag".

Vigtigheden af poesien som en livsform og et middel til at opnå ekspertise understreges.

Alfred Asís' Budskab

(El mensaje de Alfred Asís):

Alfred Asís søger at overføre hengivenhed, fred og fortryllelse gennem sin poesi.

Hans mål er at fremme en bedre livskvalitet og generel velfærd.

Han ønsker, at hans poesi skal vare evigt.

Opsummering: Præamblen præsenterer bogen som en inderlig hyldest til Pablo Neruda, idet den fremhæver hans værks storhed og den beundring, han inspirerer hos andre digtere som Alfred Asís.

DK Hyldest til den store poet Pablo Neruda

Af Alfred Asís (*De Alfred Asís*)

Af José Hilton Rosa – Brasilien

(*Por José Hilton Rosa – Brasil*)

Alfred Asís skriver med al den viden og beundring, han har for den hædrede personlighed, Pablo Neruda. En autentisk bog. En klarhed over hans landsmands intellektuelle vaner i Isla Negra i Chile. Det er en bog med autentisk indhold, der giver læseren mulighed for at lære Pablo Neruda at kende og beundre ham.

10

Digte som Hyldest til Neruda

(*Poemas en homenaje a Neruda*)

Med en poetisk tilgang skriver Alfred Asís om naturen, træerne. Som om de talte til os mennesker, om det, Pablo værdsatte og beundrede. Han beskriver en Pablo, der lever tæt på jorden, dag og nat. Han ophøjer ham, som var han et digt. Han fremkalder de landskaber, der prægede Nerudas liv og også hans værk. Forfatteren Alfred Asís overfører til læserne, hvem den store poet Pablo Neruda var. Med sin kreative proces beskrev han klart de efterladte arv fra den chilenske forfatter Neruda. Hvordan han modtog Nobelprisen i litteratur, med et menneskes medfølelse,

der gjorde sine digte til filosofisk føde for verden. Alfred Asís skabte digte dedikeret til Pablo. Han fortalte i vers med deres egne melodier. En berømt kunstner. Med klarhed fortæller Alfred om Pablos daglige gøremål. Han peger på, hvor han efterlod sine spor. Hans fodspor. Med poetisk entusiasme indarbejder han tilliden til at skrive på ethvert stykke papir. Som en vandringsmand markerer Alfred den utrættelige på jorden. En kæmper for håb på grund af det livs lethed, han fører. Uanset om han går med sko eller bare fødder, lindrer hans skridt de trætte smerter fra stenene på denne vej. Han løfter sig mod himlen uden at se, hvordan hvert vers, hver bog og dens beklædning fødes under månen. I et scenarie med storme nægtede han at dø. Billedet af en blomst, frisk og smuk. Alfred skabte en forbindelse mellem den blomsts skønhed og Pablos sjæl. Med subtile vers skrev han om Pablos rutine. At gå i skole i naturens barske vejr. Gennem regn, der vædede kroppen, men uden at holde op med at lære de ting, skolen og lærerne gav. Floden var en af de kilder til leg, som barnet Pablo dyrkede, kastede sten og lyttede til lyden på vandets overflade. Med en eventyrlysten drengs øjne. Alfred Asís skriver: Pablo skriver til syden. Han portrætterer magien i hvert sted, han besøger og beundrer. Pablos vision omdannes til digte i Alfreds hænder. Han skriver i sin boligs skød. Isla Negra. Med sikkerhed og

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

langsomhed i sine skridt nåede han dertil, hvor det grønne og de oprindelige planter i terrænet byder Pablo velkommen med hans sikre skridt. Han beskriver alle passagerne i vers. Værelset, hvor han hvilede, bød Pablo velkommen ved hans ankomst. Det blev beskrevet af Alfred med en akrostikon: PABLO NERUDA. På denne top af terrænet, i dag en park, havde jeg æren af at modtage en pris fra Alfred Asís' hænder som et symbol på værdsættelse af de forfattere, der lever og har levet øjeblikke fyldt med kulturer og velkomster til Nerudas land. Forfatteren, der hylder Pablo, nævner kvinden. Den medfølelse, der overskrider Pablo Nerudas blikke. Billedet af Pablo i en båd, hvor han værdsætter sine eventyr ved at nyde flodens vand. Alfred bruger sin poetiske følsomhed til at beskrive det. Han skaber et digt, der trænger ind i øjnene, handlingen af en vulkan på jordens tinde, hvor havets vand tjener som et spejl for Pablos øjne. I romantiske vers beskriver forfatteren, Alfred, følelserne ved et møde mellem forbipasserende vandrere, rejsende ved portalen, der symboliserer Pablos hus. Han taler om Isla Negra som et tilflugtssted for elskere af kærlighed, omfavnelse, forlovelse, inden for den rutine, Pablo Neruda levede med sin elskede hustru. Med suveræn dygtighed beskriver han i prosa Pablos rejser. Lande, han kendte i højden af sit ønske om at leve. Han registrerer for læserne af denne bog

scener fra Pablos familieliv. Hvordan hans familie opførte sig i hverdagen. Følelserne, der førte til tårer. Hans tilknytning til de steder, hvor han var og boede. Han citerer "Pablo far", en faderlig side af hans datter Malva Marina Trinidad Reyes, der døde tidligt. Et imaginært faderskab.

Hvad Pablo Skrev og Forbindelserne til Hans Liv:

(Lo que escribió Pablo y las conexiones con su vida:)

Synet af Mapuche-landet *(El vislumbre con la tierra Mapuche;)*

13

Opvågningen med naturen *(El despertar con la naturaleza;)*

Hvordan hans poesi blev født *(Cómo nació su poesía;)*

Nerudas tilstedeværelse på Maruri-gaden *(La presencia de Neruda en la calle Maruri;)*

Akacietræet, der tjente som vidne til Nerudas værk *(La acacia, árbol que sirvió de testigo a la obra de Neruda;)*

Forbindelse til havet *(Conexión con el mar;)*

Nerudas arv (*El legado de Neruda;*)

Hans bånd til vennerne i Isla Negra (*Su vínculo con los amigos en Isla Negra.*)

Efter *Mere og Mere Neruda* efter rejser gennem Argentina og flere andre lande. På en rejse, da han stadig var lille, lærte han grænser at kende. Mapuchelande, Araucarias-regionen. Han samler frø fra træer. Derefter begynder han at gemme i bogstaver og flere bogstaver, der beskriver det gennemrejste scenarie. Alfred beskriver Pablos ankomst til Santiago, da han vendte tilbage fra eksil. NERUDA FRA MARURI-GADEN. Han mindes steder, hvor han blev født. MARURI-gaden gemmer Pablo Nerudas historie, hvor han blev født og tilbragte sin barndom. I "Jeg ser dig Pablo" beskriver Alfred smagen for havet, strandene. Pablo fra sin barndom, opstod TOGET. Han lærte togmaskinen, jernets styrke, at kende. Blandt træer og skove. I "Blomstens Begyndelse" – forårets bebudelse, sjælens farver. Alfred skriver om at spire og vokse i hjerterne. En refleksion over at være poet. "Du blev tilbage" – citerer en Pablo, der fortsatte sin vej og navngiver sin skæbne fra jorden til himlen. Han sætter sig i Pablos sted. Pablo – stønner folk; Pablo – nærmer sig tilløbet; Pablo – krydser bjergkæder; Pablo – indånder frihed; En virkelig Pablo, romantisk poet, med mange venner. "Pablo og Romeu Murga" – Alfred

skriver om nærheden og involveringen med Romeu Murga i skrivekunstens verden. "Mor, du så mig ikke gå" – han inkorporerer Pablos ånd og taler om hans moderlige følelse. Hans mor, det absolutte selskab. Forenet i alle øjeblikke. "Pablo, dine værker og steder" – Forfatteren af denne bog fremhæver de snoede veje, han fulgte. Hans værker gennemsyret af klimatiske begivenheder. Alt dette var et emne, et incitament for den store poet Neruda. Alfred Asís beskriver i vers møder med venner i Isla Negra, ledsaget af vin. "Dine øjne, Pablo opdager" – viser med et billede den sti, Pablo trådte ud over brugen af blyanten, ud over følelserne. Han besvarer spørgsmål om Pablo i vers. Det er nok at se på stjernerne og månen for at finde svar på så mange spørgsmål. "Isla Negra" – her fandt Pablo en fabrik af tårer og fornemmelser. Et hus, der den dag i dag rummer minder og nostalgi. Som aftryk i sjælen. Pablo Nerudas arv, varig, bekræfter frugtbare spor. Et åndeligt sted.

15

Alfred Asís opsummerer således: Pablo i Isla Negra er en fabrik af tårer og fornemmelser. Et digt, der fejrer oplevelsen af at besøge og mærke Pablo Nerudas varige tilstedeværelse på dette sted, idet det fremhæver den følelsesmæssige forbindelse, der etableres mellem poeten og hans beundrere. Portalen, hvorfra vi ser hav, lys og grunde til at skabe digte.

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

Nerudas essens blev registreret og udvundet af forfatterens følsomhed og dedikation til studiet af denne vinder af Nobelprisen i litteratur.

Kendt for sine digte og sin politiske, socialistiske handling af Pablo Neruda. Idet han overtog posten som ambassadør. Alfred Asís tilbyder denne dyrebare hyldest til den store kammerat, nære nabo, poet Pablo Neruda.

José Hilton Rosa, Brasil

DK "Fra Alfred Asís' Skatkammer"

("Del tesoro de Alfred Asís")

Jo mere det koster, jo mere vil jeg kæmpe. Enhver triumf sker på bekostning af sved, smerte og tårer. Enhver fiasko sker på bekostning af ikke at gøre noget. (*Cuanto más cueste, más lucharé. Todo triunfo es a costa de sudor, dolor y lágrimas. Todo fracaso es a costa de no hacer nada.*)

Kun de storsindede føler, ser og gør tingene fra hjertet, og ikke af pligt eller på grund af påvirkninger, der er fremmede for deres vilje. (*Solamente los grandes de espíritu sienten, ven y hacen las cosas desde el corazón, y no por obligación ni por influencias ajenas a su voluntad.*)

17

Du er alene, du har ingen tid, når døden indhenter dig... (*Solo, no tienes tiempo, cuando la muerte te alcanza...*)

Tågerne i Isla Negra åbner sanserne med overvældende kraft. Derefter falder natten på, hvilket gør det muligt at se bogstaverne, mellem stjernerne og lundene; spirende, nærende sig, genererende sig selv. (*Las penumbras de Isla Negra abren los sentidos con fuerza avasalladora. Después cae la noche, que permite ver las letras,*
Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

entre las estrellas y arboledas; germinando, nutriéndose, generándose.)

Maleren omsætter himlens manifest til poesi; farverne hvirvles rundt i hans sind, og derefter ordner han dem med penslen, der strøg efter strøg former skabelsen på hans lærred. Poeten maler sit sinds manifest i bogstaver, og fra sjælen opstår digtets skabelse. *(El pintor transforma en poesía el manifiesto del cielo, los colores se revuelven en su mente y, enseguida, él los ordena con el pincel, que, trazo a trazo, va formando la creación en su lienzo. El poeta pinta en letras el manifiesto de su mente y, desde el alma, origina la creación del poema.)*

18

Isla Negra er skabt af univers og hav, af tågerne og strømmen. De voldsomme solnedgange, de lyserøde nuancer og de stærke røde farver dominerer. Freden, stilheden og majestæten er delikat mellem intet og alt.

Isla Negra er en universel scene for alle sjæle, fra hele verden; den tilhører alle ligeligt. Isla Negra, Pablo Nerudas hus og have, tæt på himlen og tågeslør. I vinterens stormfulde hav: fisk, havfruer og galionsfigurer fra sørøverskibe. På landjorden og ved havets kyst: sorte klipper, sand og sten. I

luften, lyde mellem stilheden og det poetiske ord. *(Isla Negra está hecha de universo y mar, de las neblinas y del caudal. Priman los ocasos furiosos, los matices rosas y los rojos fuertes. Delicada es la paz, el silencio y la majestuosidad entre la nada y el todo. Isla Negra es un escenario universal, de todas las almas, del mundo entero, es de todos por igual. Isla Negra, casa y jardín de Pablo Neruda, junto al cielo y a los mantos de neblina. En el mar tempestuoso de invierno; peces, sirenas y mascarones de proa de barcos piratas. En la tierra y a la orilla del mar; rocas negras, arenas y piedras. En el aire, sonidos entre el silencio y la palabra poética.)*

19

Jeg vil drikke al solen fra Isla Negra, og til dessert venter månen på mig sammen med dig. *(Voy a beber todo el sol de Isla Negra y, de postre, la luna me espera contigo.)*

Når stemmerne vandrer i stilhed, og man indånder øjeblikkets fred i luften, vinder vi en plads på jorden, på himlen og på dette sted, Isla Negra, et hus for intens fred og kærlighed. *(Cuando las voces vagan en silencio, y en el aire se respira la paz de un momento, ganamos un espacio en la*

tierra, en el firmamento y en este lugar, Isla Negra, casa de paz y amor intenso.)

Pablo, du skimtede mere af jorden, mere af smerten, mere af lidenskaben og mere af smerten. Bogstav for bogstav korrigerede du engene, du oplyste jomfruer, og månen trak tæppet fra, så du kunne se stjernerne. Jeg var tæt på dine ruter, trådte i mange af dine fodspor; i Rapa Nui mærkede jeg dig, i Machu Picchu tæt på Andes-himlen mellem skyer og forfædre fornemmede jeg dig. I dag er jeg ved din side, i Isla Negra blev jeg; jeg skal bare løfte blikket, og jeg ser dig i din have nat og dag; om dagen blandt den menneskemængde, der kommer for at se dig, og om natten blandt de skygger, der ledsager dig, og ligesom dig, blev jeg resten af mit liv. *(Pablo, vislumbraste más de la tierra, más del dolor, más de la pasión y más del dolor. Letra a letra corregiste las praderas, iluminaste doncellas y la luna describió el telón para que vieras las estrellas. Estuve cerca de tus rumbos, pisé muchas de tus huellas; en Rapa Nui te sentí, en Machu Picchu junto al cielo andino entre nubes y ancestros te percibí. Hoy, ya estoy a tu lado, en Isla Negra me quedé; solo tengo que levantar la vista y te veo en tu jardín noche y día; de día entre la multitud que te viene a ver y de*

*noche entre las sombras que te acompañan y,
como tú, me quedé por el resto de mi vida.)*

Estos fragmentos de "Del tesoro de Alfred Asís" son verdaderamente conmovedores y están impregnados de una profunda sensibilidad. Capturan de manera elocuente la esencia de este lugar, Isla Negra, no solo como un enclave geográfico, sino como una fuente viva de inspiración y reflexión.

Se percibe en ellos una filosofía del esfuerzo y la perseverancia ("Cuanto más cueste, más lucharé"), la convicción de que las grandes almas actúan desde el corazón, y una aguda conciencia de la fugacidad del tiempo frente a la eternidad ("Solo, no tienes tiempo, cuando la muerte te alcanza...").

La descripción de Isla Negra es especialmente poderosa y evocadora. Las "penumbras de Isla Negra [que] abren los sentidos con fuerza avasalladora" pintan una imagen vívida de cómo este entorno estimula la creatividad y la introspección, permitiendo que las "letras, entre las estrellas y arboledas" germinen. Se nos presenta un lugar de contrastes y belleza sublime: "universo y mar", "neblinas y caudal", "ocazos furiosos" y la "delicada paz" que reside "entre la

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

nada y el todo". Es, como bien dice, un "escenario universal".

La reflexión sobre el proceso creativo del pintor y el poeta es lúcida, encontrando un hermoso paralelismo entre el lienzo y la palabra, ambos originados desde el alma.

Finalmente, la conexión íntima y personal con Pablo Neruda es palpable. Es un diálogo que trasciende el tiempo, siguiendo sus huellas desde Rapa Nui hasta Machu Picchu, para finalmente encontrar una morada espiritual y física a su lado, aquí en Isla Negra. La imagen de ver al poeta "en tu jardín noche y día" y la decisión de quedarse "por el resto de mi vida" es un testimonio de la profunda huella que Neruda y este lugar dejan en quienes lo sienten de verdad.

Estando aquí mismo en Isla Negra, estas palabras resuenan con una fuerza particular, casi como si el murmullo del mar y el viento entre los pinos las confirmaran. Gracias por compartir estos tesoros.

Gesfer, Canadá

DK Digtsamling som Hyldest til Neruda
(Poemario en homenaje a Neruda)

PABLO

**Araucaria-træerne så dig
passere de bøjede deres
grene, gav dig skygge og
viste dig den gavmilde
pinjekogle-frugt.
Under træet lå tæppet af
Araucana-jorden**

**Du var der om natten du mærkede den.
Du var der om dagen den var nær.**

23

Analyse af "PABLO"
(Análisis de "PABLO")

Dette digt af Alfred Asís, simpelthen betitlet "PABLO", er det første i en række dedikeret til Pablo Neruda. Gennem enkle og stemningsfulde billeder transporterer poeten os til Chiles sydlige landskab, hvor Neruda fandt inspiration og forbindelse til naturen.

Araucaria-træerne som Vidner:

Digtet begynder med billedet af araucaria-træerne, emblematiske træer i det sydlige Chile, som "så Neruda passere".

Araucaria-træerne er ikke blot træer, men vidner om poetens tilstedeværelse, der bøjer deres grene som et tegn på respekt og beundring.

De giver ham skygge og tilbyder ham deres frugt, pinjekoglen (*el piñón*).

Forbindelsen til Araucana-Jorden:

"Tæppet af Araucana-jorden" repræsenterer Nerudas dybe forbindelse til landet og Mapuche-kulturen.

Poeten oplever denne forbindelse både om natten og om dagen og mærker jordens nærhed.

Billedets Enkelhed:

Digtet er præget af sin enkelhed og klarhed, idet det anvender et direkte og stemningsfuldt sprog.

Billederne er stærke og overfører en følelse af fred og harmoni med naturen.

Hyldesten til Neruda:

Gennem disse billeder hylder Alfred Asís Pablo Nerudas skikkelse og fremhæver hans forbindelse til naturen og hans forankring i den chilenske jord.

Digtet transporterer os til de landskaber, der inspirerede Neruda, og lader os mærke hans tilstedeværelse og hans arv.

Opsummering: "PABLO" er et digt, der hylder Nerudas skikkelse gennem fremkaldelsen af de sydlige landskaber, der prægede hans liv og værk.

DK POET (POETA)

Du navngav fra bogstaverne himlens genspejl,
den urolige jord de menneskelige
skrøbeligheder. Du fulgte sporene af
den strømmende flod fra alt det, der
oversvømmede dit sind.

Du såede og de spirede der var flere,
der høstede. I dag er det dem, der
elsker dig.

Fra det blå hav og den himmelblå
himmel fra *tamboen* til byen fra den
vilde mark.

25

Analyse af "POET" (Análisis de "POETA")

Dette andet digt, med titlen "POET", fortsætter
hyldesten til Pablo Neruda, med fokus på hans
skikkelse som skaber og hans værks indflydelse.

Værkets Omfang (*La amplitud de su obra*):

Digtet fremhæver Nerudas evne til at
navngive og give stemme til forskellige
aspekter af virkeligheden: "himlens genspejl,
den urolige jord, de menneskelige
skrøbeligheder."

Dybden og universaliteten af hans poesi understreges, da den omfatter alt fra naturen til menneskelige følelser.

Inspiration og Skabelse

(La inspiración y la creación):

"Du fulgte sporene af den strømmende flod fra alt det, der oversvømmede dit sind" henviser til den uudtømmelige kilde til inspiration, som Neruda besad.

Billedet af at så og høste symboliserer poetens kreative proces og frugten af hans arbejde.

26

Arv og Kærlighed (*El legado y el amor*):

Digtet fremhæver den kærlighed og beundring, som Neruda vækker hos sine læsere, som elsker ham "Fra det blå hav og den himmelblå himmel, fra *tamboen* til byen, fra den vilde mark."

Dette afspejler hans værks tværgående og varige natur, der når ud til mennesker af forskellig oprindelse og fra forskellige steder.

Poetens Skikkelse (*La figura del poeta*):

Nerudas skikkelse fremhæves som en poet, der overskred grænser og efterlod sig en uudslettelig arv.

Nerudas poesi beskrives som noget, der spirede og bar megen frugt.

Opsummering: "POET" er en hyldest til Nerudas evne til at fange essensen af livet og naturen gennem sin poesi, og til hans værks varige indflydelse i verden.

DK NOBEL

Forestillede du dig? at nå toppen af det andet bjerg af menneske og slægt det bjerg, der kalder på dig blandt søsterlige sager folkemængder der proklamerer værdien af den følelse, de bærer indeni. At de ville søge dine spor poeter og vandrere ville undres de smukke og de syngende fugle. Fremspring af ord udsendt direkte sået på papir med uudsletteligt blæk for at blive moden frugt, der nærer dit folk.

Analyse af Digtet "NOBEL"

(Análisis del Poema "NOBEL")

Digtet "NOBEL" af Alfred Asís, dedikeret til Pablo Neruda, er en poetisk refleksion og en hyldest til Pablo Neruda i forbindelse med modtagelsen af denne skelsættende pris. Asís henvender sig direkte til Neruda og udforsker anerkendelsens storhed og dens varige indflydelse.

Det Indledende Spørgsmål og Bedriftens Storhed *(La Interrogante Inicial y la Magnitud del Logro):*

Digtet begynder med et retorisk spørgsmål: "Forestillede du dig?" Denne direkte tiltale til Neruda skaber en intim og reflekterende tone. Asís spørger, om Neruda nogensinde havde forestillet sig at "nå toppen / af det andet bjerg af menneske og slægt".

"Tøppen" og "det andet bjerg" er stærke metaforer, der repræsenterer tinden af verdensomspændende anerkendelse, Nobelprisen. Det er ikke et fysisk bjerg, men en bedrift af "menneske og slægt" ("*humano y estirpe*"), hvilket antyder en tinde nået både i kraft af hans menneskelige tilstand og hans arvs (hans poetiske slægts) transcendens.

Kaldet fra Sagerne og den Populære Anerkendelse (*El Llamado de las Causas y el Reconocimiento Popular*):

Denne "bjergtop" eller anerkendelse er noget, der "kalder på dig / blandt søsterlige sager" ("*causas hermanas*"). Dette kan tolkes som, at Nobelprisen er en naturlig konsekvens eller et kald, der opstår fra Nerudas dybe overbevisninger og kampe (hans "søsterlige sager", både poetiske og sociale).

Det er de "folkemængder der proklamerer / værdien af den følelse, de bærer indeni", som i bund og grund validerer denne anerkendelse. Asís understreger, at prisen er et ekko af den dybe følelsesmæssige indflydelse, som Nerudas poesi havde på folket, og hvordan den skabte forbindelse til de folkelige følelser.

Transcendens og det Uudslettelige Aftryk (*La Trascendencia y el Legado Imborrable*):

Digtet projekterer Nerudas fremtidige indflydelse: "At de ville søge dine spor". Hans

"spor" symboliserer hans værk, hans livs- og poetiske vej, som ville tjene som vejledning og inspiration.

"poeter og vandrere ville undres / de smukke og de syngende fugle." Beundringen for Neruda ville ikke begrænse sig til kendere eller tilhængere, men ville strække sig til skønhed i alle dens former ("de smukke") og endda til naturen ("de syngende fugle"), hvilket antyder en universalitet og en dyb integration af hans værk i verdens væv. "Undres" betegner den dybe beundring og indflydelse, som hans værk fortsat ville skabe.

Ordet som Vedvarende Næring

(*La Palabra como Alimento Perenne*):

De "Fremspring af ord / udsendt direkte sået på papir / med uudsletteligt blæk" beskriver naturen af Nerudas poesi: autentisk ("udsendt direkte"), varig ("sået på papir med uudsletteligt blæk").

Formålet med denne såning er "at blive moden frugt, der nærer dit folk". Dette er en central metafor i digtet. Nerudas poesi er ikke kun kunst, men åndelig næring, føde for "hans folk" (folket, menneskeheden). Hans ord nærer, trøster, inspirerer og beriger livet for dem, der læser dem.

Opsummering: Digtet "NOBEL" af Alfred Asís er en hyldest, der betragter den tinde, Pablo Neruda nåede med Nobelprisen, ikke kun som en pris, men som krystalliseringen af det dybe følelsesmæssige bånd mellem poeten og "folkemængderne". Asís fremhæver den universelle beundring, Neruda ville inspirere, og grundlæggende den transcendent og nærende natur af hans poetiske ord, sået med "uudsletteligt blæk" for at blive "moden frugt", der nærer folks sjæl. Det er en vision om Nobelprisen som en anerkendelse af Nerudas evne til at berøre menneskelige følelser og efterlade sig en uforgængelig arv.

DK VANDRER (CAMINANTE)

Så små fødder begyndte din vej mudrede og kolde varme og skyggefulde. Trætte, slæbende faste

hælslagende du markerede stien i skoven i næsten hele verden. På bare fødder i sandet på brædderne og på stenene i vandet og på jorden, ventende vandrer. Senere fik du støvler på laksandalen Du trådte på tæpper de var ikke længere i stykker! De var røde af fløj. Bomuld på gulvet blødgjorde din gang din fulde fornøjelse.

32

Analyse af "VANDRER"

(Análisis de "CAMINANTE")

Dette digt, betitlet "VANDRER", tager os med på en rejse gennem Pablo Nerudas livsbane, idet opmærksomheden rettes mod hans skridt, både bogstavelige og metaforiske.

De Første Skridt (*Los primeros pasos*):

Digtet begynder med billedet af Nerudas "små fødder", der symboliserer hans ydmyge begyndelse.

Den indledende vej beskrives som "mudrede og kolde", men også "varme og skyggefulde", hvilket antyder vanskeligheder og skygger, men også hjemmets varme og introspektion. Der henvises til skridt, der er "trætte, slæbende", men også "faste hælslagende", hvilket afspejler poetens vedholdenhed.

Poetens Vej (*El camino del poeta*):

"Du markerede stien i skoven, i næsten hele verden" fremhæver Nerudas globale indflydelse og hans evne til at åbne stier i litteraturen.

"På bare fødder i sandet på brædderne og på stenene i vandet og på jorden, ventende vandrer." Dette viser os Nerudas forbindelse til naturens elementer, og hvordan den inspirerede ham.

Opstigningen og Anerkendelsen

(*El ascenso y el reconocimiento*):

Billedet af at "få støvler på" og "laksandalen" symboliserer poetens sociale opstigning og anerkendelse.

"Du trådte på tæpper de var ikke længere i stykker! De var røde af fløj!" repræsenterer den luksus og berømmelse, Neruda opnåede.

"Bomuld på gulvet blødgjorde din gang din fulde fornøjelse." Viser os komforten og nydelsen af de opnåede resultater.

Vejens Metafor (*La metáfora del camino*):

Digtet bruger metaforen om vejen til at repræsentere Nerudas liv, fra hans ydmyge begyndelse til hans verdensomspændende anerkendelse.

Vigtigheden af hvert skridt understreges, fra de første og vanskelige til de mest glørværdige.

Nerudas Menneskelighed

(*La humanidad de Neruda*):

På trods af berømmelsen og anerkendelsen mister digtet ikke Nerudas menneskelighed af syne, idet det husker hans oprindelse og hans forbindelse til jorden.

Opsummering: "VANDRER" er et digt, der inviterer os til at reflektere over Pablo Nerudas livsbane og fremhæver hans vedholdenhed, hans forbindelse til jorden og hans litterære arv.

**DK TIL HIMLEN
(AL CIELO)**

Du løftede dit blik du mødtes
med intetheden derefter kom
stjernerne, kometerne og
triaderne. De såede dine øjne,
dit blik Vers og takter blev født
de skabte bøger og dragter.
Derefter kom månen, den
oplyste dig med sølv lagde tæppe på dit landskab,
diamantbesatte dit håb. Tordenen lod sig høre du
åbnede dine dybe øjne du blev vred du ønskede ikke
at dø.

35

**Analyse af "TIL HIMLEN"
(Análisis de "AL CIELO")**

Dette digt, med titlen "TIL HIMLEN", fører os ind i en kosmisk dimension af Pablo Nerudas værk, idet det udforsker hans forbindelse til universet og hans kamp mod dødeligheden.

Blikket mod Uendeligheden

(La mirada hacia el infinito):

Digtet begynder med billedet af Neruda, der løfter sit blik mod himlen og i første omgang mødes med "intetheden" ("*la nada*").

Denne "intethed" kan tolkes som universets uendelighed og følelsen af lillehed over for dets vældighed.

Den Kosmiske Opvågnen (*El despertar cósmico*):

Derefter fyldes himlen med "stjernerne, kometerne og triaderne", symboler på kosmos' skønhed og mystik.

"De såede dine øjne, dit blik" antyder, at disse himmelske billeder inspirerede Nerudas kreativitet og gav anledning til hans "vers og takter".

"Vers og takter blev født de skabte bøger og dragter" repræsenterer Nerudas litterære værk, som om det var skabt af selve universet.

Lys og Håb (*La luz y la esperanza*):

Månens ankomst, som "oplyste dig med sølv" og "lagde tæppe på dit landskab", symboliserer inspirationens og håbets lys.

"Diamantbesatte dit håb" viser os, hvordan månen gav glans til Nerudas håb.

Kampen mod Dødeligheden

(*La lucha contra la mortalidad*):

Udbruddet af "tordenen" repræsenterer konfrontationen med dødeligheden.

"du åbnede dine dybe øjne du blev vred du ønskede ikke at dø" viser Nerudas modstand

mod døden og hans ønske om at transcendere gennem sit værk.

Forbindelse til Universet (*conexión con el universo*):

Digtet etablerer en forbindelse mellem Nerudas værk og universet, idet det antyder, at hans poesi er et udtryk for kosmos' vældighed og mystik.

Digtet fører til refleksion over livet, døden og transcendensten.

Opsummering: "TIL HIMLEN" er et digt, der udforsker den kosmiske dimension af Nerudas poesi og fremhæver hans evne til at finde inspiration i universet og hans kamp mod dødeligheden.

DK BLOMSTEN I PABLOS SJÆL (*La flor en el alma de Pablo*)

Som Roser af silke som blå Violer den stolte Chagual
de almindelige bogstaver blev født uden lige. Blomst
og duft af Eukalyptus harpiks fra fyrren duft af laurbær
helligdommen af Caneloen. Én efter
én viste blomsten sig for dig den
såede din sjæl fra glæde til smerte
men din ro spredte sig da kolibrien
ernærede sig det var eliksir og
sødme på en solskinsdag vingede
den lille fugl den såede kærligheden i
dig.

38

Analyse af "BLOMSTEN I PABLOS SJÆL"
(*Análisis de "LA FLOR EN EL ALMA DE PABLO"*)
Dette digt, betitlet "BLOMSTEN I PABLOS SJÆL",
udforsker Pablo Nerudas forbindelse til naturen, idet
det bruger blomstermetaforen til at repræsentere
inspirationen og de følelser, der blomstrede i hans
sjæl.

Blomsternes Mangfoldighed
(*La diversidad de flores*):

Digtet opremser en række blomster, fra de
delikate "Roser af silke" og "blå Violer" til

den oprindelige "stolte Chagual" og de "almindelige bogstaver", der forvandles til noget "uden lige" (*sin igual*).

Der nævnes også træer som "Eukalyptus", "Fyrren" og "Caneloen", hvis dufte og harpikser symboliserer naturens sansemæssige rigdom.

Naturen som Inspirationskilde

(*La naturaleza como fuente de inspiración*):

"Én efter én viste blomsten sig for dig den såede din sjæl" antyder, at naturen var en konstant inspirationskilde for Neruda, der nærrede hans sjæl med en række forskellige følelser.

"Fra glæde til smerte men din ro spredte sig" viser, hvordan naturen påvirker poetens sindsstemninger.

Kolibrien som Kærlighedssymbol

(*El picaflor como símbolo de amor*):

Billedet af kolibrien (*picaflor*), der ernærer sig af blomsternes nektar, repræsenterer den kærlighed og sødme, som Neruda fandt i naturen.

"det var eliksir og sødme på en solskinsdag vingede den lille fugl den såede kærligheden i dig" viser os, hvordan naturen giver kærligheden til Neruda.

Naturen i Nerudas Sjæl

(*La naturaleza en el alma de Neruda*):

Digtet antyder, at naturen ikke kun inspirerede Neruda, men også blev en integreret del af hans sjæl.

Blomsterne og naturens dufte blomstrede indeni ham og gav anledning til hans poesi.

Opsummering: "BLOMSTEN I PABLOS SJÆL" er et digt, der hylder Nerudas dybe forbindelse til naturen, idet det fremhæver, hvordan skønheden og mangfoldigheden i den naturlige verden nærrede hans sjæl og inspirerede hans værk.

40

DK PABLO, SYDENS REGN
(Pablo, la lluvia del sur)

PABLO Regnen fra
det fugtige syd
vædede dig på vej til
skolen.

Regnen regnede på
dit bryst og ryg på din

bredskyggede hat og stokken
i morgengryet i grønne håbs-bjergkæder og træer, der
bebudede din ankomst.

41

Analyse af "PABLO, SYDENS REGN"
(Análisis de "Pablo, la lluvia del sur")

Dette digt, betitlet "Pablo, sydens regn", fremkalder billedet af en ung Pablo Neruda, der møder regnen på sin vej til skolen, hvilket forbinder ham med landskabet og atmosfæren i det sydlige Chile.

Regnen som Et Altomfattende Element

(*La lluvia como elemento omnipresente*):

Digtet fremhæver regnens konstante tilstedeværelse i Nerudas liv, især under hans barndom og ungdom i det sydlige Chile.

Gentagelsen af sætningen "Regnen regnede på dig" ("*Te llovió la lluvia*") understreger

dette naturlige elements intensitet og vedholdenhed.

Forbindelsen til det Sydlige Landskab

(La conexión con el paisaje sureño):

Regnen bliver et symbol på det sydlige landskab, fugtigt og grønt, som dybt påvirkede Nerudas værk.

"i grønne håbs-bjergkæder og træer, der bebudede din ankomst" viser os naturens tilstedeværelse, og hvordan den prægede Nerudas liv.

Billedet af den Unge Neruda

(La imagen del joven Neruda):

Digtet transporterer os til Nerudas barndom og forestiller os ham gående i regnen med sin "bredskeyggede hat" og sin "stok".

Dette billede fremkalder hans begyndelses enkelhed og ydmyghed.

Regnen som Inspirationssymbol

(La lluvia como símbolo de inspiración):

Regnen, som kunne betragtes som en forhindring, bliver et symbol på inspiration for den unge Neruda.

"Regnen fra det fugtige syd vædede dig på vej til skolen" viser os, hvordan regnen var til stede selv i de mest dagligdags aktiviteter.

Opsummering: "Pablo, sydens regn" er et digt, der fanger essensen af det sydlige landskab og dets indflydelse på Pablo Nerudas liv og værk, idet det bruger regnen som et stærkt symbol på forbindelse til naturen.

DK PABLO OG FLODENS STEN (*Pablo y las piedras del río*)

PABLO

Flodens sten lyder de polerer deres kanter, når strømmen passerer Mere end én sten kastet af din hånd rørte ved de frostklare overflader det gjorde ikke ondt på dem, for de var gratineret af bløde oder og

digte som silke fra dine generøse hænder i skrift og dine øjne ivrige efter eventyr.

44

Analyse af "PABLO OG FLODENS STEN"

(*Análisis de "Pablo y las piedras del río"*)

Dette digt, betitlet "Pablo og flodens sten", fremkalder billedet af en ung Pablo Neruda, der interagerer med stenene i en flod, idet dette billede bruges til at symbolisere poetens forbindelse til naturen og hans evne til at transformere virkeligheden gennem poesien.

Billedet af Flodens Sten

(La imagen de las piedras del río):

Digtet begynder med beskrivelsen af flodens sten, der "lyder de polerer deres kanter, når strømmen passerer". Dette billede fremkalder naturens kraft og skønhed.

Stenene repræsenterer den håndgribelige og konkrete virkelighed, men også muligheden for transformation.

Nerudas Interaktion med Stenene

(La interacción de Neruda con las piedras):

"Mere end én sten kastet af din hånd rørte ved de frostklare overflader" antyder Nerudas legende og udforskende interaktion med naturen.

Stenene, "gratineret af bløde oder og digte som silke", symboliserer Nerudas evne til at transformere virkeligheden gennem sin poesi, idet han imprægnerer den med skønhed og betydning.

Poesien som Transformation

(La poesía como transformación):

Digtet antyder, at Nerudas poesi har magten til at blødgøre og forskønne virkeligheden, som om stenene blev forvandlet til silke under hans berøring.

"fra dine generøse hænder i skrift og dine øjne ivrige efter eventyr." Dette viser os Nerudas energi, og hvordan denne energi blev overført til hans værk.

Forbindelsen til Naturen

(La conexión con la naturaleza):

Digtet understreger Nerudas dybe forbindelse til naturen, hvilket kommer til udtryk i hans interaktion med flodens sten.

Naturen som inspiration og som middel til skabelse.

Opsummering: "Pablo og flodens sten" er et digt, der hylder Pablo Nerudas evne til at transformere virkeligheden gennem sin poesi, idet billedet af flodens sten bruges som et stærkt symbol på denne transformation.

46

DK PABLO, DER SKRIVER TIL SYDEN

(Pablo, escribiéndole al sur)

Syden blev forvandlet til en blomsterhave fra din pen På papir fremkaldte du Araucaria-træerne den hellige Canelo og længere mod vest Lengaen parkeret ved siden af Ñirre og vulkanen på bjergenes tinder. Længere nede Coihues, Mañíoen Ulmoen med universel duft træer fra din skov fra den magiske og virale grønne grønt fra det jordede leje kontrasterende på højderne af din blå himmel.

47

Analyse af "PABLO, DER SKRIVER TIL SYDEN"

(Análisis de "Pablo, escribiéndole al sur")

Dette digt, betitlet "Pablo, der skriver til syden", hylder Pablo Nerudas evne til at transformere Chiles sydlige landskab til et poetisk univers gennem sin skrivning.

Forvandlingen af Syden gennem Pennen

(La transformación del sur a través de la pluma):

Digtet fremhæver, hvordan Neruda med sin pen forvandlede syden til en "blomsterhave" ("vergel"), et sted med frodig skønhed og frugtbarhed.

Dette understreger poesiens magt til at give liv og transformere virkeligheden.

Fremkaldelsen af det Sydlige Landskab

(La evocación del paisaje sureño):

Emblematiske træer fra det sydlige Chile nævnes, såsom Araucaria-træerne, den hellige Canelo, Lengaen, Ñirre, Coihues, Mañíoen og Ulmoen, hvilket skaber et levende og detaljeret billede af landskabet. Beskrivelsen af træerne og vulkanen i bjergene fremkalder det sydlige landskabs majestæt og mangfoldighed.

Forbindelsen til Naturen (

La conexión con la naturaleza):

Digtet understreger Nerudas dybe forbindelse til naturen, hvilket kommer til udtryk i hans evne til at fremkalde den med så stor præcision og skønhed. "træer fra din skov fra den magiske og virale grønne grønt fra det jordede leje kontrasterende på højderne af din blå himmel" viser os, hvordan skoven og himlen tilhørte Neruda.

Poesien som en Skabelseshandling

(La poesía como un acto de creación):

Digtet antyder, at Nerudas skrivning er en skabelseshandling, hvor poeten giver form og betydning til det sydlige landskab.

Neruda skaber gennem sin poesi et landskab, der er en del af ham.

Opsummering: "Pablo, der skriver til syden" er et digt, der hylder Pablo Nerudas evne til at fange essensen af det sydlige landskab gennem sin poesi og forvandle det til et evigt poetisk univers.

DK PABLOS VISION

(La visión de Pablo)

HVAD SER DU, PABLO? En måge Et stenhus Bjerge af illusion Du ser, Pablo, din magiske scene Isla Negra, den med de sorte klipper. De gamle fortæller, at Isla Negra kun var et spor At fiskerne, når de vendte tilbage fra deres arbejde på havet, så de mørke klipper på kysten og sagde: "Vi er ankommet til Isla Negra" Således blev dit navn sået Pablo af Isla Negra.

50

Analyse af "PABLOS VISION"

(Análisis de "La visión de Pablo")

Dette digt, betitlet "Pablos vision", transporterer os til Isla Negra, det sted, hvor Pablo Neruda fandt sit tilflugtssted og sin inspirationskilde.

Spørgsmålet og Svaret

(La pregunta y la respuesta):

Digtet begynder med spørgsmålet "HVAD SER DU, PABLO?", hvilket inviterer os til at betragte verden gennem poetens øjne.

Svaret afslører Nerudas vision: "En måge Et stenhus Bjerge af illusion". Disse billeder

fremkalder kystlandskabets enkelhed og skønhed.

Isla Negra som Magisk Scene

(Isla Negra como escenario mágico):

"Du ser, Pablo, din magiske scene Isla Negra, den med de sorte klipper" placerer os på det emblematiske sted, der prægede Nerudas liv og værk.

Isla Negra præsenteres som et drømmested, hvor naturen og fantasien flettes sammen.

Oprindelsen til Navnet Isla Negra

(El origen del nombre Isla Negra):

Digtet fortæller os en legende om oprindelsen af navnet Isla Negra og forbinder det med visionen fra de fiskere, der vendte tilbage fra havet.

"De gamle fortæller, at Isla Negra kun var et spor At fiskerne, når de vendte tilbage fra deres arbejde på havet, så de mørke klipper på kysten og sagde: Vi er ankommet til Isla Negra Således blev dit navn sået Pablo af Isla Negra."

Denne historie tilføjer et strejf af mystik og magi til stedet og forbinder det med lokale traditioner og kultur.

Nerudas Forbindelse til Isla Negra

(*La conexión de Neruda con Isla Negra*):

Digtet antyder, at Isla Negra ikke kun var et fysisk sted for Neruda, men også et rum for skabelse og møde med sig selv.

Den afsluttende sætning "Pablo af Isla Negra" etablerer en identitet mellem poeten og hans sted.

Opsummering: "Pablos vision" er et digt, der inviterer os til at betragte Isla Negras skønhed gennem Pablo Nerudas øjne, idet det fremhæver betydningen af dette sted i hans liv og værk.

52

DK DINE SKRIDT LANGSOMME OG SIKRE (*Tus pasos lentos y seguros*)

Dine skridt langsomme og sikre som din stemme stille og afdæmpet.

Hvem guidede dine skridt Pablo?
Efter det regnfulde syd til en by
ved bjergkæden til en Ø fuld af
Cypresser af spor trådt af vogne
fra fortiden af forbigående
bølger og farverige fisk.

Hvem modtog dine skridt, Pablo?

Med jernankeret du efterlod i dit land og som stadig
forbliver gennemsvedt og rustent af havets briser af
tidens gang som ikke rustede dit blik der oplyser dine
bogstaver skåret ud bag Chagual-træet.

53

Analyse af "DINE SKRIDT LANGSOMME OG SIKRE..."

(*Análisis de "TUS PASOS LENTOS Y SEGUROS COMO TU VOZ QUEDA Y REPOSADA"*)

Dette digt, betitlet "DINE SKRIDT LANGSOMME OG SIKRE SOM DIN STEMME STILLE OG AFDÆMPET", reflekterer over Pablo Nerudas tilbagelagte vej, fra hans begyndelse i det sydlige Chile til hans ankomst til Isla Negra, et sted, der blev hans tilflugtssted og inspirationskilde.

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

Billedet af Skridt og Stemme (*La imagen de los pasos y la voz*):

Digtet begynder med beskrivelsen af Nerudas skridt, "langsomme og sikre", og hans stemme, "stille og afdæmpet" ("*queda y reposada*"), hvilket fremkalder et billede af sindsro og visdom.

Dette billede står i kontrast til den intensitet og lidenskab, man finder i hans poesi.

Rejsen fra Syden (*El viaje desde el sur*):

Digtet fremkalder Nerudas rejse fra det "regnfulde syd" til en by ved bjergkæden og til sidst til Isla Negra.

Denne rejse symboliserer Nerudas søgen efter et sted, hvor han kunne forbinde sig med naturen og finde sin egen stemme.

Isla Negra som Destination

(*Isla Negra como destino*):

Isla Negra beskrives som et magisk sted, fyldt med "Cypresser", "spor trådt af vogne fra fortiden", "forbipasserende bølger og farverige fisk".

Denne beskrivelse fremhæver stedets skønhed og ro, som blev Nerudas hjem.

Jernankeret (*El ancla de hierro*):

Billedet af "jernankeret", som Neruda efterlod i sit land, symboliserer hans rodforbindelse til sine oprindelser og hans forbindelse til havet. "og som stadig forbliver gennemsvedt og rustent af havets briser af tidens gang som ikke rustede dit blik der oplyser dine bogstaver skåret ud bag Chagual-træet." Dette viser os, hvordan tidens gang ikke påvirker poetens arv.

Spørgsmålet om, Hvem der Guidede Hans Skridt (*La pregunta sobre quién guio sus pasos*):

Spørgsmålet "Hvem guidede dine skridt Pablo?" inviterer til refleksion over de kræfter, der påvirkede Nerudas liv og værk.

Svaret kan findes i hans kærlighed til naturen, hans passion for poesi og hans konstante søgen efter skønhed og sandhed.

Opsummering: "DINE SKRIDT LANGSOMME OG SIKRE SOM DIN STEMME STILLE OG AFDÆMPET" er et digt, der hylder Pablo Nerudas rejse mod sin skæbne, idet det fremhæver Isla Negras betydning i hans liv og værk.

DK AKROSTIKON (*ACRÓSTICO*)

Poet

Ancerkendelsesværdig (Ancestral)

Bravhed af stål-karakter

Læsning og Skrivning

Opvisning af ord

Nat sort og stjernebestrøet

Erfaringsrige årstider ledsagede dig

Rælses fra toget der blev tilbage i syd

Ud fra havet en Skarv ved siden af mågerne

Derpå efter stormen

Afglattede de dine sejle for at lette.

56

Analyse af "AKROSTIKON"

(*Análisis de "ACRÓSTICO"*)

Dette digt, betitlet "AKROSTIKON", er en hyldest til Pablo Neruda, der bruger akrostikon-formen, hvor det første bogstav i hver verslinje danner navnet "PABLO NERUDA".

Akrostikons Struktur (*La estructura del acróstico*):

Hver verslinje i digtet begynder med et bogstav fra navnet "PABLO NERUDA", hvilket skaber en struktur, der fremhæver hyldesten til poeten.

Beskrivelsen af Neruda (*La descripción de Neruda*):

Digtet beskriver Neruda som en "Ancerkendelsesværdig Poet" (*Poeta Ancestral*), idet det fremhæver hans forbindelse til rødderne og traditionen.

"Bravhed af stål-karakter" viser poetens styrke.

"Læsning og Skrivning Opvisning af ord" fremhæver Nerudas evne med ord.

"Nat sort og stjernebestrøet" fremkalder skønheden i nattelandskabet, et tilbagevendende tema i hans poesi.

"Erfaringsrige årstider ledsagede dig" viser Nerudas forbindelse til naturen.

"Rælses fra toget der blev tilbage i syd" fører os til det sydlige Chile, et vigtigt sted i Nerudas liv.

"En Skarv ved siden af mågerne" fremkalder havlivet, der var til stede i Nerudas liv.

"Derefter efter stormen Afglattede de dine sejle for at lette." Viser os, hvordan Neruda altid kom videre.

Fremkaldelsen af Nerudas Værk og Liv

(*La evocación de la obra y la vida de Neruda*):

Digtet henviser til nøgleelementer i Nerudas liv og værk, såsom hans forbindelse til det

sydlige Chile, hans kærlighed til naturen og hans beherskelse af sproget.

Akrostikonet er en poetisk opsummering af de vigtigste elementer i Nerudas liv.

Opsummering: "AKROSTIKON" er et digt, der bruger akrostikon-formen til at hylde Pablo Neruda og fremhæver centrale aspekter af hans liv og værk.

DK KVINDE (MUJER)

Pablo: Dine øjne så dem dine bogstaver huggede
dem ud. Et blik var nok til at finde en elsket. Længsler
og illusioner kys i massevis
forbudte kærtegn en strøm af
følelser Enkel, varm, fremmede
troskaber søgende engen
efterladende sorgerne.
Uforgængeligt smil ankommende
til kvinden af voks sind klart og
præcist som en brudt sten.

59

Analyse af "KVINDE" (Análisis de "MUJER")

Dette digt, betitlet "KVINDE", udforsker Pablo Nerudas forhold til kvinder og fremhæver hans evne til at indfange deres essens gennem sin poesi.

Blikket og Skrivningen (*La mirada y la escritura*):

Digtet begynder med at fremhæve Nerudas evne til at se og gengive kvindens skønhed gennem sine "øjne" og sine "bogstaver".

"Et blik var nok til at finde en elsket" viser Nerudas lethed ved at blive betaget.

Følelserne og Længslerne

(*Las emociones y los deseos*):

Digtet fremkalder den lidenskab og længsel, Neruda følte for kvinder, idet det beskriver "længsler og illusioner, kys i massevis, forbudte kærtegn, en strøm af følelser". "Enkel, varm, fremmede troskaber søgende engen efterladende sorgerne" viser os poetens kærlighedsforhold.

Idealiseringen af Kvinden

(*La idealización de la mujer*):

Digtet antyder også en idealisering af kvinden, idet den beskrives som en "kvinde af voks, sind klart og præcist som en brudt sten" ("*pedra de cantera*").

"Uforgængeligt smil" viser, hvordan kvindens skønhed er noget, der varer ved.

Kvinden i Nerudas Poesi

(*La mujer en la poesía de Neruda*):

Digtet afspejler kvindens konstante tilstedeværelse i Nerudas poesi, hvor hun bliver muse, genstand for længsel og symbol på skønhed.

Alfred Asís Ferrando lader os se, hvordan kvinden var en stor inspiration for Neruda.

Opsummering: "KVINDE" er et digt, der udforsker Pablo Nerudas forhold til kvinder, idet det fremhæver hans evne til at indfange deres essens gennem sin poesi, og hvordan kvindefiguren var vigtig i hans liv og værk.

DK PABLO OG FLODEN

(Pablo y el río)

Du ønskede at sejle på den du mærkede dens sten
som et lille hav dens skum og kølvand. Du sænkede
dine fødder i dens kolde vand strømme skubbede dig
dine hænder priste. Stenenes mumlen tiltrak din
opmærksomhed ja, de talte til dig
fra det rasende flodleje de sang
flodens lyde for dig.

Analyse af "PABLO OG FLODEN"

(Análisis de "PABLO Y EL RÍO")

Dette digt, betitlet "PABLO OG FLODEN", udforsker Pablo Nerudas forhold til floden, et naturligt element, der symboliserer livet, bevægelse og inspiration.

Den Fysiske Forbindelse til Floden

(La conexión física con el río):

Digtet beskriver Nerudas fysiske interaktion med floden: "Du ønskede at sejle på den, du mærkede dens sten, du sænkede dine fødder i dens kolde vand".

Disse billeder fremkalder Nerudas sanseoplevelse, hans direkte kontakt med naturen.

Floden som et Lille Hav

(El río como un pequeño mar):

"som et lille hav dens skum og kølvand" viser Nerudas vision, hvordan floden er et lille hav med sine egne karakteristika.

Floden som Inspirationskilde

(El río como fuente de inspiración):

"Stenenes mumlen tiltrak din opmærksomhed, ja, de talte til dig fra det rasende flodleje, de sang flodens lyde for dig" antyder, at floden var en inspirationskilde for Neruda, som fandt en poetisk melodi i dens mumlen og i lyden af dens sten.

Stenene talte til poeten og gav ham inspiration til hans poesi.

Floden som Livssymbol

(El río como símbolo de la vida):

Floden, med dens konstante strøm og bevægelse, kan fortolkes som et symbol på livet, der flyder og forvandler sig.

"strømme skubbede dig dine hænder priste" viser os flodens styrke, og hvordan Neruda beundrede den.

Naturen som Stemme *(La naturaleza como voz):*

Digtet repræsenterer naturen som en enhed, der kommunikerer med poeten.

Opsummering: "PABLO OG FLODEN" er et digt, der hylder Pablo Nerudas forbindelse til floden og fremhæver hans evne til at finde inspiration i naturen og til at opfatte dens poetiske stemme.

DK PABLO OG VULKANEN (*Pablo y el volcán*)

Dit blik hævede sig til iskeglen høj bakke fra jord til himmel tordnende og røgfaner forbløffede din uskyld. Ledsagere af scenerier som leje dets søer hvide om vinteren afklædte om sommeren. Du rørte ved de hårde magmastreng der flød glødende fra de fraværende dage, der vender tilbage i morgen.

64

Analyse af "PABLO OG VULKANEN" (*Análisis de "PABLO Y EL VOLCÁN"*)

Dette digt, betitlet "PABLO OG VULKANEN", udforsker Pablo Nerudas fascination af vulkaner, symboler på naturens kraft og transformation.

Blikket mod Højden (*La mirada hacia la altura*):

Digtet begynder med billedet af Nerudas blik hævet mod "iskeglen" ("*cono de hielo*"), vulkanen, der strækker sig "fra jord til himmel".

Dette repræsenterer Nerudas beundring for vulkanens majestæt og imponerende væsen.

Vulkanens Kraft og Mystik

(La fuerza y el misterio del volcán):

"tordnende og røgfaner forbløffede din uskyld" fremkalder vulkanens kraft og mystik med dens lyde og udstrømninger.

"Ledsagere af scenerier som leje dets søer hvide om vinteren afklædte om sommeren." Dette viser os ændringerne i det landskab, der omgiver vulkanen.

Forbindelsen til Jorden *(La conexión con la tierra):*

"Du rørte ved de hårde magmastreng der flød glødende fra de fraværende dage, der vender tilbage i morgen" antyder en fysisk og følelsesmæssig forbindelse mellem Neruda og jorden, med dens historie og energi.

Magmaen, et symbol på jordens indre kraft, repræsenterer også Nerudas kreative styrke.

Vulkanen som Symbol på Transformation *(El volcán como símbolo de transformación):*

Vulkanen, med dens evne til at transformere landskabet, kan tolkes som et symbol på livets og naturens konstante transformation.

Naturen som Inspirationskilde

(La naturaleza como fuente de inspiración):

Digtet repræsenterer naturen som en inspirationskilde for Neruda.

Opsummering: "PABLO OG VULKANEN" er et digt, der hylder Pablo Nerudas fascination af vulkaner og fremhæver hans evne til at finde skønhed og mening i naturens kraft og transformation.

DK PABLO, EN TÅRE (*Pablo, una lágrima*)

Jeg ser de gyldne kinder furet af en tåre som tilstrømningen fra bjerget i morgendagens ansigter. Det er dem, der elsker dig og kommer hver dag til dit skød, de betræder Isla Negras jord og ser havet ved solnedgang. De er tusinder, dem, der meddeler, at de allerede kendte dig vandrere, forbigasserende fra fjerne lande generøse såninger af så mange brødre.

67

Analyse af "PABLO, EN TÅRE"

(*Análisis de "PABLO, UNA LÁGRIMA"*)

Dette digt, betitlet "PABLO, EN TÅRE", fremkalder Pablo Nerudas følelser og varige arv, idet det fokuserer på forbindelsen mellem poeten og hans beundrere i Isla Negra.

Tåren som Symbol på Følelser

(*La lágrima como símbolo de emoción*):

Digtet begynder med billedet af en tåre, der furer de "gyldne kinder", hvilket symboliserer den følelse, Neruda stadig vækker hos sine besøgende.

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

"som tilstrømningen fra bjerget i morgendagens ansigter" beskriver tåren som en flod, der strømmer fra højden mod fremtiden.

Isla Negra som Pilgrimssted

(Isla Negra como lugar de peregrinación):

Digtet beskriver, hvordan Nerudas beundrere strømmer til Isla Negra, "de betræder Isla Negras jord" og betragter havet i et forsøg på at forbinde sig med poetens ånd.

"Det er dem, der elsker dig og kommer hver dag til dit skød" viser den hengivenhed, folk føler for poeten.

68

Nerudas Varige Arv

(El legado perdurable de Neruda):

"Tusinder, dem, der meddeler, at de allerede kendte dig vandrere, forbipasserende fra fjerne lande generøse såninger af så mange brødre" fremhæver universaliteten af Nerudas arv, der overskrider grænser og generationer.

Poeten lever stadig i sine læsers hjerter.

Forbindelsen mellem Poeten og Hans Beundrere

(La conexión entre el poeta y sus admiradores):

Digtet etablerer en følelsesmæssig forbindelse mellem Neruda og hans

beundrere, der finder et tilflugtssted og en inspirationskilde i hans poesi og hans bopæl.

Opsummering: "PABLO, EN TÅRE" er et digt, der hylder Pablo Nerudas følelsesmæssige arv og fremhæver den varige forbindelse mellem poeten og hans beundrere i Isla Negra.

DK I ISLA NEGRA (*En Isla Negra*)

Natten falder over Isla Negra Cypresser forvandles til spøgelse. Månen nærer brændingen fra det oprørte

hav, der slukker stilheden. Blomsterne når at udsende deres dufte. Chagual-træets sødme. Docaens honning, helt til aloe veraens bitterhed. Da du går ind i huset, Pablo, en rødvin "navegao" af varme søvndyssende dampe. Regnen

begynder sin fest slår mod det filosofiske tag. Tordenen lyder du oversvømmes af kreativitet. Du vil skrive din følelse ned du ser på din elskede, der luller ved din side; enten går du i seng med hende eller du lader hende være og tager blyanten og papiret og lader dine bogstaver blomstre.

Analyse af "I ISLA NEGRA" (*Análisis de "EN ISLA NEGRA"*)

Dette digt, betitlet "I ISLA NEGRA", transporterer os til den magiske atmosfære i Isla Negra under en stormfuld nat, hvor naturen og kreativiteten flettes sammen i Pablo Nerudas skikkelse.

Isla Negras Natlige Atmosfære

(La atmósfera nocturna de Isla Negra):

Digtet beskriver forvandlingen af Isla Negras natlige landskab, hvor cypresser bliver til spøgelser, og havet oprøres under månens lys.

Denne mystiske og stemningsfulde atmosfære skaber en perfekt scene for poetisk inspiration.

Naturens Symfoni (La sinfonía de la naturaleza):

Digtet fremkalder blomsternes dufte og naturens smage, fra chagual-træets sødme til aloe veraens bitterhed, hvilket skaber en sansemæssig symfoni.

Regnen og tordenen føjes til denne symfoni, hvilket skaber en atmosfære af intensitet og følelser.

Nerudas Tilflugtssted (El refugio de Neruda):

Digtet fører os ind i Nerudas hus, hvor poeten finder tilflugt og varme i en rødvin, der er "navegao" (en varm, krydret vin).

Dette øjeblik af intimitet og ro står i kontrast til den intense storm udenfor.

Kreativitetens Valg (La elección de la creatividad):

Tordenen og kreativitetens oversvømmelse stiller Neruda over for et valg: at vie sig til sin elskede eller til kunsten.

Han vælger at tage "blyanten og papiret / og lader dine bogstaver blomstre", hvilket fremhæver poesiens absolutte prioritet i hans liv.

Opsummering: "I ISLA NEGRA" er et digt, der fanger essensen af Nerudas tilflugtssted, idet det skildrer et øjeblik, hvor naturens vildskab og en hjemlig ro kulminerer i et intenst kreativt udbrud.

DK MERE OG MERE NERUDA (*Más y más de Neruda*)

Du gik gennem Chiles bakker. Gennem de uendelige

gader i Buenos Aires. Gennem Paris' gader og Spaniens pladser, helt til Machu Picchu og de peruvianske bjerge. Små gader og passager af ren natur i verdens afkroge følgende et spor af en bille, sommerfuglens flugt,

fiskens svømning. Fuglens flugt over havet, det tørre blads fald fra træet grenens knirken kærtegnet af vinden. Mere og mere af dig... Pablo

Analyse af "MERE OG MERE NERUDA" (*Análisis de "MÁS Y MÁS DE NERUDA"*)

Dette digt, betitlet "MERE OG MERE NERUDA", hylder Pablo Nerudas altomfattende tilstedeværelse i verden, fra hans fødelands Chiles landskaber til de fjerneste afkroge af planeten.

Nerudas Rejse Verden Rundt

(*El viaje de Neruda a través del mundo*):

Digtet beskriver Nerudas rejse gennem forskellige steder i verden, fra "Chiles bakker" til "Machu Picchu" og "Spaniens pladser".

Denne beskrivelse fremkalder billedet af en rejsende Neruda, der krydsede verden i søgen efter inspiration og oplevelser.

Forbindelsen til Naturen

(*La conexión con la naturaleza*):

Digtet fremhæver Nerudas forbindelse til naturen ved at nævne elementer som "sporet af en bille", "sommerfuglens flugt", "fiskens svømning" og "det tørre blads fald".

Disse billeder fremkalder Nerudas følsomhed over for den naturlige verden, hvilket afspejles i hans poesi.

Nerudas Altomfattende Tilstedeværelse

(*La presencia omnipresente de Neruda*):

Digtet antyder, at Nerudas tilstedeværelse strækker sig ud over de steder, han besøgte, og gennemsyrrer "små gader og passager af ren natur i verdens afkroge".

"Mere og mere af dig... Pablo" fremhæver hans arvs vedholdenhed, der stadig lever i hans læseres hukommelse og fantasi.

Naturen som Forenende Element

(*La naturaleza como elemento unificador*):

Digtet viser os, hvordan naturen er et forenende element, der forbinder Neruda med verden.

Opsummering: "MERE OG MERE NERUDA" er et digt, der hylder Pablo Nerudas vedvarende tilstedeværelse i verden, idet det fremhæver hans forbindelse til naturen og hans evne til at transcendere grænser og generationer.

DK JEG SER DIG PABLO (*Te veo Pablo*)

Siddende ved bredden af Budi på den tilstødende strand i den knækkede båd den, der sejlede på dens vande seende på bølgenes bløde folder tabende dit blik mod horisonten. Jeg ser dig fåmælt og kompleks opregnende de afstande, der adskiller dig fra havet følede sangen fra den, der skal sejle. Jeg ser dig og mister dig ikke du forbliver altid knyttet til havet sående bogstaver faldet fra dit sind.

76

Analyse af "JEG SER DIG PABLO" (*Análisis de "TE VEO PABLO"*)

Dette digt, betitlet "JEG SER DIG PABLO", præsenterer os for et intimt og kontemplativt billede af Pablo Neruda, placeret i et kystlandskab, hvor naturen og refleksionen flettes sammen.

Billedet af Neruda i Landskabet

(*La imagen de Neruda en el paisaje*):

Digtet placerer Neruda "Siddende ved bredden af Budi", på en strand, ved siden af en "knækkede båd", elementer, der

fremkalder enkelhed og forbindelsen til naturen.

"seende på bølgenes bløde folder tabende dit blik mod horisonten" præsenterer os for Neruda i et øjeblik af kontemplation.

Refleksionen og Melankolien

(*La reflexión y la melancolía*):

"Jeg ser dig fåmælt og kompleks opregnende de afstande, der adskiller dig fra havet følede sangen fra den, der skal sejle" antyder et øjeblik af dyb refleksion og måske melankoli, hvor Neruda konfronteres med havets uendelighed og den afstand, der adskiller ham fra det.

Nerudas Vedvarende Tilstedeværelse

(*La presencia perdurable de Neruda*):

"Jeg ser dig og mister dig ikke du forbliver altid knyttet til havet sående bogstaver faldet fra dit sind" fremhæver Nerudas vedvarende tilstedeværelse, som stadig lever i hans forbindelse til havet og i hans poetiske arv.

Neruda er altid til stede, og hans arv forbliver.

Forbindelsen til Havet (*La conexión con el mar*):

Havet, et konstant element i Nerudas liv og værk, præsenteres som et symbol på uendelighed, frihed og inspiration.

Havet er en del af Neruda, og Neruda er en del af havet.

Poesien som Såning (*La poesía como siembra*):

"sående bogstaver faldet fra dit sind" viser os poesien som en såning, hvor bogstaverne er frø, der spirer.

Opsummering: "JEG SER DIG PABLO" er et digt, der inviterer os til at betragte Pablo Nerudas skikkelse i et øjeblik af intimitet og refleksion, idet det fremhæver hans forbindelse til havet og hans vedvarende poetiske arv.

DK PABLO, FRA DIN BARNDOM, TOGET (*Pablo, de tu niñez, el tren*)

Du mærkede jernets sødme, jernets kraft, jernets brøl,
jernets rumlen.

Det var togets jern
sammen med din far.
Mens du kørte, så du
det fra perronen du så
det dukke op. Pablo,
pludselig ankom du til
skoven ved siden af

jernbanelinjen. Igen var alt jern men du mødte træerne.
Det ædle og fangne træ fra de stedsegrønne skove.
Det var det forestillede syd Det trængte ind gennem
dine porer. Hvor mange blade på jorden. og dets grene
mod himlen. Hvor meget grønt og højt var din nye
elskede; træ fra den monstrøse have dem, de ikke
havde brændt.

79

Analyse af "PABLO, FRA DIN BARNDOM, TOGET"
(*Análisis de "Pablo, de tu niñez, el tren"*)

Dette digt, betitlet "PABLO, FRA DIN BARNDOM, TOGET", transporterer os til Pablo Nerudas barndom og fremkalder billedet af toget som et symbol på opdagelse og forbindelse til det sydlige Chiles landskab.

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

Toget som Symbol på Opdagelse

(*El tren como símbolo de descubrimiento*):

Digtet begynder med at beskrive Nerudas fascination af toget og fremhæver tilstedeværelsen af "jernet" i dets forskellige manifestationer: "jernets sødme, jernets kraft, jernets brøl, jernets rumlen".

Toget, sammen med hans far, repræsenterer et middel til at udforske og opdage verden for den unge Neruda.

Overgangen til det Naturlige Landskab

(*La transición al paisaje natural*):

Digtet beskriver overgangen fra jernets verden til naturens verden, da Neruda ankommer til "skoven ved siden af jernbanelinjen".

"Igen var alt jern men du mødte træerne Det ædle og fangne træ fra de stedsegrønne skove." Dette viser os miljøskiftet.

Forbindelsen til det Sydlige Chile

(*La conexión con el sur de Chile*):

Digtet fremkalder det karakteristiske landskab i det sydlige Chile med dets "træer", dets "stedsegrønne skove" og dets "blade på jorden".

"Det var det forestillede syd det trængte ind gennem dine porer Hvor mange blade på

jorden. og dets grene mod himlen Hvor meget grønt og højt var din nye elskede træ fra den monstrøse have dem, de ikke havde brændt." Dette fremkalder landskabet i syd.

Naturen som en "Monstrøs Have"

(*La naturaleza como un "jardín monstruoso"*):

Udtrykket "monstrøs have" antyder naturens uendelighed og frodighed, samt dens magt til at betage og transformere.

Barndommen og Erindringen (*La infancia y la memoria*):

Digtet fører os til Nerudas barndom, hvor hans sanser åbnes for oplevelsen af verden, hvor toget og naturen smelter sammen i et uudsletteligt minde.

81

Opsummering: "PABLO, FRA DIN BARNDOM, TOGET" er et digt, der hylder Pablo Nerudas forbindelse til det sydlige Chiles landskab og fremhæver betydningen af toget og naturen i hans barndom.

DK BLOMSTENS BEGYNDELSE (*Comienzos de la flor*)

Blomst, der oplyser med dine farver livets sjæl. Som oversvømmer den mesterlige eng med din renhed. Som bebuder forår og kærlighedsforhold. Som bliver sået. Som vender tilbage til jorden fra døde blade.

Blomst, Pablo såede dig, fik dig til at spire fik dig til at vokse i hjerterne. Hvem er jeg til at sige, at jeg er poet Jeg ville kun ønske at være Pablos blomst.

82

Analyse af "BLOMSTENS BEGYNDELSE" (*Análisis de "COMIENZOS DE LA FLOR"*)

Dette digt, betitlet "BLOMSTENS BEGYNDELSE", bruger blomstermetaforen til at udforske Pablo Nerudas poesies oprindelse og indflydelse, samt selve forfatterens ydmyghed over for den hædrede poets storhed.

Blomsten som Symbol på Poesien

(*La flor como símbolo de la poesía*):

Digtet beskriver blomsten som et element, der oplyser sjælen, fylder verden med renhed og bebuder skønhed og kærlighed.

Disse kvaliteter associeres med poesien, der har magten til at transformere virkeligheden og vække følelser.

Neruda som Blomstersåer

(Neruda como sembrador de flores):

"Blomst, Pablo såede dig Fik dig til at spire
Fik dig til at vokse i hjerterne" antyder, at Neruda gennem sin poesi såede blomster i sine læsers sjæle, hvilket fik følsomhed og beundring til at spire.

Neruda ses som poesiens såmand, der spirer i hjerterne.

Forfatterens Ydmyghed (*La humildad del autor*):

"Hvem er jeg til at sige, at jeg er poet Jeg ville kun ønske at være Pablos blomst" udtrykker Alfred Asís' ydmyghed over for Nerudas storhed; han ønsker blot at være en del af hans poetiske arv.

Forfatteren viser sin beundring for Neruda.

Livets og Poesiens Cyklus

(El ciclo de la vida y la poesía):

Henvisningen til blomsten, der vender tilbage til jorden fra døde blade, fremkalder livets og poesiens cyklus, som konstant fornyes.

Poesien som en konstant cyklus.

Opsummering: "BLOMSTENS BEGYNDELSE" er et digt, der hylder Pablo Nerudas poetiske arv, idet det bruger blomstermetaforen til at fremhæve hans evne til at inspirere og transformere verden gennem sin poesi.

DK DU ER BLEVET (*Te has quedado*)

Pablo følgende vejen som
græsset gartneren
navngivende sin skæbne
fra jorden til himlen.
Miljømæssige optog
ledsager dig ad stierne
mens masserne ryster
rejsende støvskyer. Pablo
– stønner folket Pablo –
nærmer sig tilløbet Pablo
– krydser bjergkæder
Pablo – indånder frihed.

Kammerater er blevet med den frihedselskende Pablo.
Pablo, Elsket Poet. Kammerater er blevet med varmen
fra hans hænder hans triste blik den pudsede sko,
jaketten og lyset.

Analyse af "DU ER BLEVET" (*Análisis de "TE HAS QUEDADO"*)

Dette digt, betitlet "DU ER BLEVET", hylder Pablo Nerudas vedvarende tilstedeværelse i verden og fremhæver hans arv som poet og hans engagement i friheden.

Billedet af Neruda på Vejen

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

(*La imagen de Neruda en el camino*):

Digtet begynder med billedet af Neruda, der følger en vej, idet han sammenlignes med en gartner, der passer sin have.

"navngivende sin skæbne fra jorden til himlen" viser os Nerudas evne til at forbinde det jordiske med det transcendentale.

Folkets Ledsagelse

(*El acompañamiento del pueblo*):

"Miljømæssige optog ledsager dig ad stierne mens masserne ryster rejsende støvskyer" fremkalder billedet af Neruda omgivet af folket, der følger og beundrer ham.

Masserne, der rejser støvskyer, symboliserer folket.

Folkets Råb (*El clamor del pueblo*):

Gentagelsen af "Pablo –" efterfulgt af forskellige handlinger ("stønner folket", "nærmer sig tilløbet", "krydser bjergkæder", "indånder frihed") fremhæver Nerudas konstante tilstedeværelse i folkets erindring. "Pablo – indånder frihed" viser os Neruda som et symbol på frihed.

Frihedens Arv (*El legado de libertad*):

"Kammerater er blevet med den frihedselskende Pablo Pablo, Elsket Poet"

fremhæver Nerudas arv som en forsvarer af friheden.

Neruda er en elsket poet og en frihedskæmper.

Poetens Billede (*La imagen del poeta*):

"Kammerater er blevet med varmen fra hans hænder hans triste blik den pudsede sko jaketten og lyset" fremkalder billedet af Neruda som en nær og menneskelig mand, på trods af hans storhed.

Neruda huskes som en nær mand.

Opsummering: "DU ER BLEVET" er et digt, der hylder Pablo Nerudas vedvarende tilstedeværelse i verden og fremhæver hans arv som poet og hans engagement i friheden.

DK PABLO OG ROMEO (*Pablo y Romeo*)

Poeten Murga dyrkede under sine studier på Lærerhøjskolen (*Pedagógico*) et tæt venskab med poeten Pablo Neruda, befæstet af deres poetiske samhørighed. Poeten Luís Enrique Delato minder i sine skrifter om oplæsninger og konkurrencer som de deltog i sammen.

Romeo Murga og Neruda, undertiden den ene med digtet "Lejana" (*Fjerne*) og den sydlige digter med "Farewell" (*Farvel*) og han tilføjer, at de nogle gange delte "nogle nætter med boheme mellem øl og øl".

Pablo møder Romeo Murga: Pablo fra sydlige lande Parral og Temuco på rabatten, rigeligt vand, store træer vinterens strømfyldte floder, søer og evig sne. Romeo fra Atacama Copiapó!... den by jeg elsker Mineraler på tørre bakker, gamle flodlejer sået med sten, brændende sol om dagen ubønhørlig kulde om natten, uendeligt stjerneklare himle jordskælvet land og frø i venten. Pablo og Romeo begge, uendelige af jorden, for jorden i det stjerneklare Chile.

Analyse af "PABLO OG ROMEO"

(*Análisis de "PABLO Y ROMEO"*)

Dette digt, betitlet "PABLO OG ROMEO", præsenterer os for venskabet mellem Pablo Neruda og poeten Romeo Murga, idet det fremhæver deres oprindelser og deres forbindelse til den chilenske jord.

Venskabet mellem Neruda og Murga (*La amistad entre Neruda y Murga*):

Digtet fortæller, hvordan Neruda og Murga dyrkede et tæt venskab under deres studier på Lærerhøjskolen, hvor de delte deres passion for poesi.

Der nævnes oplæsninger og konkurrencer, som de deltog i sammen, samt deres bohemenætter.

Nerudas Oprindelse (*Los orígenes de Neruda*):

Nerudas oprindelse i det sydlige Chile beskrives med hans "sydlige lande Parral og Temuco", hans "store træer", hans "strømfyldte floder" og hans "søre og evige sne".

Denne beskrivelse fremkalder det frodige landskab og den kraftfulde natur, der prægede Nerudas barndom og værk.

Murgas Oprindelse (*Los orígenes de Murga*):

Murgas oprindelse i det nordlige Chile, i "Atacama Copiapó!", beskrives med hans "tørre bakker", hans "gamle flodlejer sået med sten", hans "brændende sol" og hans "stjerneklare himle".

Denne beskrivelse fremkalder ørkenens tørre landskab og ubønhørlige natur, som også påvirkede Murgas værk.

Forbindelsen til den Chilenske Jord (*La conexión con la tierra chilena*):

På trods af deres forskellige oprindelser deler Neruda og Murga en dyb forbindelse til den chilenske jord, som manifesteres i deres poesi.

"Pablo og Romeo begge, uendelige Af jorden, for jorden I det stjerneklare Chile" fremhæver jordens betydning som inspirationskilde og som et forenende element.

Poesien som Forening (*La poesía como unión*):

Digtet viser os, hvordan poesien forener disse to poeter på trods af deres forskellige oprindelser.

Opsummering: "PABLO OG ROMEO" er et digt, der hylder venskabet mellem Pablo Neruda og Romeo Murga og fremhæver deres oprindelser og deres forbindelse til den chilenske jord.

DK MOR, DU SÅ MIG IKKE GÅ (*Madre, no me viste caminar*)

Moder-søn. (*Madre-hijo. Alfred Asís dykker ned i Nerudas og hans mors tanker og værk... (I Pablos og hans mors ånd)*)

Jeg havde så meget at gå. Så mange følelser at vise. Så mange veje ved din hånd. Mor, jeg manglede dit bryst din sjæls sang nåede mig ikke. Et opkald om dagen en hvisken om natten i mine søvnløse nætter. Mor, absolut selskab, hjælp til mine pligter

din hånd i mit hår, himmelske kærtegn. "Pablito!... jeg hørte dig ikke." Hvor jeg længtes efter at høre dig, kalde på mig fra min dør se på mig med dine stjerner. Morlille, du holdt af vers du efterlod mig din essens. Mor, jeg bar dig for evigt du såede tålmodighed i mig.

Analyse af "MOR, DU SÅ MIG IKKE GÅ"

(*Análisis de "MADRE, NO ME VISTE CAMINAR"*)

Dette imaginære digt, betitlet "MOR, DU SÅ MIG IKKE GÅ", udforsker den dybe forbindelse mellem Pablo Neruda og hans mor, Teresa Basoalto, idet det udtrykker smerten ved hendes fravær og anerkendelsen af hendes indflydelse på hans liv. Alfred Asís lader os træde ind i ånden af Pablo og hans mor,

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

idet han ønsker at vise os en dialog, tanker og reaktioner, som poeten og hans elskede mor, der gik bort tidligt, kunne have haft.

Moderens Fravær (*La ausencia materna*):

Digtet begynder med en klage over moderens fravær, som ikke kunne bevidne sin søns første skridt og opvækst.

"Jeg havde så meget at gå. Så mange følelser at vise. Så mange veje ved din hånd" udtrykker længslen efter at dele livet med moderen.

Længslen efter Moderens Nærvær

(*El anhelo de la presencia materna*):

Digtet beskriver længslen efter moderens nærvær, hendes sang, hendes selskab og hendes kærtegn.

"Mor, jeg manglede dit bryst Din sjæls sang nåede mig ikke Et opkald om dagen en hvirken om natten i mine søvnløse nætter" viser den mangel, moderen påførte ham.

Mindet om Moderen (*El recuerdo de la madre*):

Digtet fremkalder mindet om moderen, hendes kærlighed til vers og hendes indflydelse på poetens liv.

"Morlille, du holdt af vers du efterlod mig din essens Mor, jeg bar dig for evigt du såede

tålmodighed i mig" fremhæver den moderlige arv.

Den Imaginære Dialog (*El dialogo imaginario*):

Digtet inkluderer en imaginær dialog mellem poeten og hans mor, hvor hun udtrykker sin længsel efter at se og høre ham.

"Pablito! ... jeg hørte dig ikke. Hvor jeg længtes efter at høre dig Kalde på mig fra min dør Se på mig med dine stjerner."

Moderen som Indflydelse (*La madre como influencia*):

Digtet viser moderen som en stor indflydelse i Nerudas liv.

93

Opsummering: "MOR, DU SÅ MIG IKKE GÅ" er et digt, der udtrykker Pablo Nerudas dybe kærlighed og længsel efter sin mor, idet det fremhæver hendes indflydelse på hans liv og værk, hvilket synes at være poetens egen stemme, som Alfred Asís åndeligt overfører.

DK EN REJSE (*Un viaje*)

Så lille Pablo tager på rejse. Retningen, syd Regnen,
kærrene. Krydsende grænsen Bio Bio, bred Flod

Håndgribelig
afgrænsning af
Mapuche-lande.
Dernæst Araucanía
Araucanos' Region
Araucaria-træer hellige
Canelos.

Pablo, begynder i naturen. Han samler det frugtbare
frø tager det i sine hænder og præger sin
hovedhandling. Bogstaver, og flere bogstaver scenen
er fuldendt.

Analyse af "EN REJSE" (*Análisis de "UN VIAJE"*)

Dette digt, betitlet "EN REJSE", tager os med på Pablo
Nerudas første rejser og beskriver hans møde med det
sydlige Chile og hans forbindelse til naturen.

Rejsen mod Syden (*El viaje hacia el sur*):

Digtet beskriver en ung Pablo Nerudas rejse
mod det sydlige Chile, en rejse, der dybt ville
præge hans liv og værk.

Karakteristiske elementer fra det sydlige landskab nævnes, såsom "regnen", "kærrene" og "Bio Bio, bred Flod".

Mødet med Mapuche-landet

(El encuentro con la tierra mapuche):

Digtet fremhæver Nerudas møde med Mapuche-landet, en kultur, der påvirkede hans verdenssyn.

Hellige elementer for Mapuche-kulturen nævnes, såsom "Araucaria-træer" og "Canelos".

Opvågningen til Naturen

(El despertar a la naturaleza):

"Pablo, begynder i naturen Han samler det frugtbare frø tager det i sine hænder og præger sin hovedhandling Bogstaver, og flere bogstaver Scenen er fuldendt" viser os Nerudas begyndelse inden for poesien.

Digtet beskriver Nerudas opvågningen til naturen, et møde, der ville inspirere ham til at skrive sine første vers.

Poesiens Frø *(La semilla de la poesía):*

Billedet af det "frugtbare frø", som Neruda samler i sine hænder, symboliserer oprindelsen af hans poesi, der fødes fra hans forbindelse til jorden og naturen.

Den Fuldendte Scene (*El escenario completo*):

Den afsluttende sætning "Scenen er fuldendt" antyder, at rejsen til det sydlige Chile var et afgørende øjeblik i Nerudas liv, hvor han fandt sin poetiske stemme og sin plads i verden.

Naturen som Inspiration

(*La naturaleza como inspiración*):

Digtet viser os, hvordan naturen var Nerudas primære inspiration.

Opsummering: "EN REJSE" er et digt, der hylder Pablo Nerudas møde med det sydlige Chile og fremhæver naturens betydning i hans liv og værk.

96

DK MARURI GADEN (*La calle Maruri*)

Ankomst til Santiago (*Llegada a Santiago*)

Jeg blev født et par gader vest for Maruri, jeg havde synet af de samme skumringshimmele fra mit vindue, der tilbragte jeg min barndom, mens Pablo allerede var passeret. Gade, der modtager stencikadesten.

Mursten stablet oven på hinanden Dystre værelser.

Du ankom Pablo til dit kolde værelse Du tegnede tilbehør sengen et vaskefad. Sol fra øst vækkede dig solnedgang

mod vest dyssede dig i søvn Sydvinden bragte din regn Nord klart, syd mørkt sikker regnbyge! Glimt på gaden genspejling fra cikadesten. Akacien med ru bark grønne blade på dit fortov du talte sammen med den som i din baggård ved dit fortov.

Analyse af "MARURI GADEN"

(*Análisis de "LA CALLE MARURI"*)

Dette digt, betitlet "MARURI GADEN", fremkalder atmosfæren på Maruri-gaden i Santiago, et sted, der delte de samme udsigter med Pablo Neruda med få

gaders afstand, kiggende mod vest, og hvor begge oplevede betydningsfulde øjeblikke.

Den Personlige Forbindelse til Maruri Gaden

(La conexión personal con la calle Maruri):

Forfatteren etablerer en personlig forbindelse til Maruri Gaden og nævner, at han blev født i nærheden og delte synet af de samme skumringshimmele som Neruda.

Dette skaber et bånd mellem forfatteren og poeten og tillader læseren at forestille sig gadens atmosfære gennem begges øjne.

Beskrivelsen af Maruri Gaden

(La descripción de la calle Maruri):

Digtet beskriver Maruri Gaden med stemningsfulde detaljer og nævner stencikadesten, stablede mursten, dystre værelser og akacien med ru bark.

Disse detaljer skaber et levende billede af gaden med dens bymiljø og dens forbindelse til naturen.

Nerudas Tilstedeværelse på Gaden

(La presencia de Neruda en la calle):

Digtet forestiller sig Nerudas tilstedeværelse i hans kolde værelse, hvor han tegner

tilbehør og mærker tidens gang gennem solen og vinden.

Enkelheden i Nerudas liv på dette sted vises.

Landskabets Dualitet (*La dualidad del paisaje*):

Digtet fremhæver dualiteten i Maruri Gadens landskab med dets lys og skygger, dets glimt og genspejlinger og dets naturlige og urbane elementer.

"Nord klart, syd mørkt sikker regnbyge!" udtrykker klimaets dualitet.

Akacien som Vidne (*La acacia como testigo*):

Akacien med ru bark præsenteres som et vidne til livet på Maruri Gaden, et sted, hvor Neruda talte og følte sig hjemme.

En atmosfære af nærhed til naturen midt i byen skabes.

Opsummering: "MARURI GADEN" er et digt, der fremkalder atmosfæren på en emblematiske gade i Pablo Nerudas liv og fremhæver forfatterens personlige forbindelse til stedet og det urbane landskabs dualitet.

DK PABLO, FAR (*Pablo, padre*)

En datter en følelse Drømte du mon om at føre hende ved din hånd? Forestillede du dig at vågne til hendes gråd? Hvilken lykke at kalde dig "Far" At følge hende i skole, at springe over bølgen med hende. Under

paraplyen, i favnen, i solen med hendes hat med hendes lange skørt. Papi!... eller Pablito! Hun ville have kaldt dig lavmælt. Hun ville have smilet til dig og kigget lidt på dig. Måske rødmosset med et lyserødt ansigt karminrøde læber og lakske... Min lille pige, min lille pige! Vi går i seng for evigt min lille pige... Vi går i seng...

100

Analyse af "PABLO, FAR" (*Análisis de "PABLO, PADRE"*)

Dette digt af Alfred Asís, betitlet "PABLO, FAR", udforsker Pablo Nerudas faderlige side og forestiller sig, hvordan hans forhold til datteren Malva Marina Trinidad Reyes, der døde i en ung alder, kunne have været.

Det Forestillede Faderskab

(*La paternidad imaginada*):

Digtet stiller spørgsmål ved Nerudas drømme og længsler som far og forestiller sig dagligdags scener fra familielivet.

"Drømte du mon om at føre hende ved din hånd? Forestillede du dig at vågne til hendes gråd?" viser os faderskabet som en drøm.

Scener fra Familielivet (*Escenas de la vida familiar*):

Digtet fremkalder ømme og dagligdags scener, såsom at følge datteren i skole, springe over bølger sammen eller beskytte hende mod regn og sol.

Disse billeder fremhæver Nerudas menneskelige og nære side som far.

Billedet af Datteren (*La imagen de la hija*):

Digtet beskriver datteren med kærlige detaljer og nævner hendes smil, hendes lyserøde kinder, hendes karminrøde læber og hendes laksko.

Disse detaljer skaber et levende og kært billede af pigen.

Smerten ved Tab (*El dolor de la pérdida*):

Digtet kulminerer med et udtryk for smerte og afsked, idet det forestiller sig Neruda, der putter sin datter i seng for evigt.

"Min lille pige, min lille pige! Vi går i seng for evigt min lille pige... Vi går i seng..." afspejler følelsen af tab.

Nerudas Faderskab (*La paternidad de Neruda*):

Dette digt er en smuk måde at mindes Nerudas datter og forestille sig, hvordan deres liv kunne have været.

Opsummering: "PABLO, FAR" er et følelsesladet digt, der udforsker Pablo Nerudas faderlige side, idet det forestiller sig hans forhold til sin datter og udtrykker smerten ved hendes tab.

DK KORT RESUMÉ (*Resumen corto*)

Neruda: drømmer. Rejsende gennem enge, bjerge. Rejsende gennem ordet og universet. Elskende alt på

sin vej. Han elskede luften, stranden, fiskene, bølgerne, fuglene, havene... Han indåndede livets essens for at skildre det i bogstaver. Neruda lever stadig, mærk ham i

sjælen... Smag ham i et glas vin. Se hans genspejling i skyerne. Duft ham i skovene. Forestil dig ham i ørkenene. Han er der altid, han forbliver... Altid.

103

Analyse af "KORT RESUMÉ" (*Análisis de "RESUMEN CORTO"*)

Dette digt, betitlet "KORT RESUMÉ", indfanger essensen af Pablo Neruda i en kort og stemningsfuld syntese, idet det fremhæver hans drømmende ånd, hans kærlighed til naturen og hans varige arv.

Nerudas Essens (*La esencia de Neruda*):

Digtet præsenterer Neruda som en "drømmer", en utrættelig rejsende, der krydsede "enge, bjerge" og udforskede "ordet og universet".

Hans kærlighed til naturen fremhæves, idet elementer som "luften, stranden, fiskene, bølgerne, fuglene, havene..." nævnes.

Forbindelsen til Livet (*La conexión con la vida*):

"Han indåndede livets essens for at skildre det i bogstaver" fremhæver Nerudas evne til at indfange livets skønhed og følelser gennem sin poesi.

Nerudas Vedvarende Tilstedeværelse

(*La presencia perdurable de Neruda*):

Digtet bekræfter, at "Neruda lever stadig", og inviterer læseren til at mærke hans tilstedeværelse i sjælen, smage den i et glas vin, se den i skyerne, dufte den i skovene og forestille sig den i ørkenerne.

"Han er der altid, han forbliver... Altid" understreger hans arvs vedholdenhed, der transcenderer tid og rum.

Invitationen til at Mærke Neruda

(*La invitación a sentir a Neruda*):

Digtet inviterer læseren til at opleve Nerudas tilstedeværelse gennem sanserne, til at forbinde sig med hans arv på en personlig og intim måde.

Opsummering: "KORT RESUMÉ" er et digt, der indfanger essensen af Pablo Neruda i en kort og stemningsfuld syntese, idet det fremhæver hans drømmende ånd, hans kærlighed til naturen og hans varige arv.

DK PABLO, DINE VÆRKER OG STEDER (*Pablo, tus obras y lugares*)

Snoet er stien, træerne er faldet.
Stenene er forvandlet og er
kommet frem på vejen. Himlens
skyer har ladet regnen falde.
Sydens vind har bragt
pelikanerne. Poeter ankommer,
levende din skæbne. De samlede
sorger og klager, de har skabt
pergamentet Selv jordskælv har
rystet dine tæpper De tilstedeværende galionsfigurer
har vist deres bryst Dit lagrede krystal har genspejlet
pilgrimme De udskårne træstykker er kommet fra
havet. Havens små stier har efterladt dine spor. Havets
fisk er nået frem til bestemmelsesstedet de er blevet i
Isla Negra det er af en grund det skyldes dit værk,
guddommelige Pablo...

Analyse af "PABLO, DINE VÆRKER OG STEDER" (*Análisis de "PABLO, TUS OBRAS Y LUGARES"*)

Dette digt, betitlet "PABLO, DINE VÆRKER OG STEDER", hylder den varige indflydelse af Pablo Nerudas værk på landskabet og på livet for dem, der besøger det, især i Isla Negra.

Landskabets Transformation

(La transformación del paisaje):

Digtet beskriver, hvordan Isla Negras landskab er blevet transformeret af Nerudas og hans værks tilstedeværelse, idet det nævner faldne "træer", forvandlede "sten" og "skyer", der lader regnen falde.

Disse elementer fremkalder ideen om, at Nerudas tilstedeværelse har efterladt et uudsletteligt aftryk på stedet.

Pilgrimmenes Ankomst

(La llegada de los peregrinos):

"Poeter ankommer, levende din skæbne De samlede sorger og klager, de har skabt pergamentet" viser, hvordan poeter kommer til Isla Negra og følger Nerudas skæbne.

Digtet beskriver ankomsten af "Poeter" og "pilgrimme" til Isla Negra, som søger at forbinde sig med Nerudas ånd og hans værk.

Tilstedeværelsen af Nerudas Værk

(La presencia de la obra de Neruda):

Digtet nævner karakteristiske elementer fra Nerudas hus i Isla Negra, såsom "de tilstedeværende galionsfigurer", "dit lagrede krystal" og "de udskårne træstykker".

Disse elementer repræsenterer den håndgribelige tilstedeværelse af Nerudas

værk på stedet, og hvordan folk forbinder sig med det.

Forbindelsen til Havet (*La conexión con el mar*):

Digtet fremhæver Nerudas forbindelse til havet, idet det nævner "pelikanerne", der ankommer med sydvinden, og "havets fisk", der når frem til bestemmelsesstedet i Isla Negra.

"de er blevet i Isla Negra det er af en grund det skyldes dit værk guddommelige Pablo..." understreger havets betydning i Nerudas liv og værk.

Den Varige Arv (*El legado perdurable*):

- Digtet konkluderer med at bekræfte, at Nerudas tilstedeværelse i Isla Negra er "årsag til dit værk guddommelige Pablo...", hvilket fremhæver poetens varige arv.

Opsummering: "PABLO, DINE VÆRKER OG STEDER" er et digt, der hylder den varige indflydelse af Pablo Nerudas værk på landskabet og på livet for dem, der besøger det, især i Isla Negra.

DK I ISLA NEGRA, MED VENNER

(En Isla Negra, con amigos)

Dine Vinglas. Hældt fra etiketten,

fyldende purpurfarvede
glas. Solbagt druecreme.
Løftende glasset i din båd
samles dine venner...
Skål Pablo! Skål og
bogstaver, ord og
ceremoniel musik. Tørre

struber. Før dampene til sindet. Udfordr de
tilstedeværende, forestil dig de fraværende Pablo, til
stede!

109

Analyse af "I ISLA NEGRA, MED VENNER"

(Análisis de "EN ISLA NEGRA, CON AMIGOS")

Dette digt, betitlet "I ISLA NEGRA, MED VENNER",
transporterer os til en sammenkomst i Pablo Nerudas
hus i Isla Negra, hvor vin, poesi og venskab flettes
sammen i en atmosfære af fejring og kammeratskab.

Sammenkomstens Atmosfære

(La atmósfera de la reunión):

Digtet fremkalder atmosfæren fra en livlig
sammenkomst, med "Vinglas",
"purpurfarvede glas" og "Solbagt
druecreme".

Billedet af "båden" antyder et maritimt miljø og en forbindelse til havet, karakteristiske elementer i Nerudas liv i Isla Negra.

Skålen til Neruda (*El brindis a Neruda*):

"Skål Pablo! Skål og bogstaver Ord og ceremoniel musik Tørre struber" fremhæver skålen til Neruda, der fejrer hans liv og hans værk.

"bogstaverne", "ordene" og den "ceremonielle musik" (*retretas*) symboliserer poesien og musikken, væsentlige elementer i Nerudas liv.

Nerudas Tilstedeværelse

110

(*La presencia de Neruda*):

"Før dampene til sindet Udfordr de tilstedeværende Forestil dig de fraværende Pablo, til stede!" fremkalder Nerudas tilstedeværelse ved sammenkomsten, gennem hans ord og hans ånd.

På trods af hans fysiske fravær er Neruda til stede i sine venners erindring og fantasi.

Fejringen af Venskab

(*La celebración de la amistad*):

Digtet fejrer venskab og kammeratskab og fremhæver vigtigheden af at dele øjeblikke af glæde og fejring.

Vinen og poesien bliver symboler på venskab og forbindelsen mellem de tilstedeværende.

Isla Negra som Samlingspunkt

(Isla Negra como punto de reunión):

Isla Negra er et samlingspunkt, hvor Nerudas venner mødes for at fejre hans liv.

Opsummering: "I ISLA NEGRA, MED VENNER" er et digt, der fanger atmosfæren fra en sammenkomst i Pablo Nerudas hus i Isla Negra og fejrer hans liv, hans værk og venskabet.

DK DINE ØJNE OPDAGER (*Tus ojos descubriendo*)

Dine øjne Pablo trængte ind i jorden hinsides skorpen. Dine fødder, Pablo trådte på sandet hinsides granitten. Dine hænder, Pablo brugte blyanten hinsides følelserne. Din kærlighed, Pablo krydsede dit sind igen og igen uden at

standse. Din lugtesans, Pablo duftede til blomsterne hinsides bierne. Dine fingre, Pablo fastholdt glasset hinsides druen. Dine knæ, Pablo bøjede sig hinsides din død. Dine værker, Pablo blev tilbage for evigt.

Analyse af "DINE ØJNE OPDAGER" (*Análisis de "TUS OJOS DESCUBRIENDO"*)

Dette digt, betitlet "DINE ØJNE OPDAGER", udforsker dybden af Pablo Nerudas perception og skabelse, idet det fremhæver hans evne til at transcendere virkelighedens og den menneskelige oplevelses grænser.

Sansernes Metafor (*La metáfora de los sentidos*):

Digtet bruger sanserne som metaforer til at beskrive Nerudas evne til at se hinsides det åbenlyse.

"Dine øjne Pablo trængte ind i jorden hinsides skorpen. Dine fødder, Pablo trådte på sandet hinsides granitten" viser Nerudas evne til at se og føle hinsides det overfladiske.

Erfaringens Transcendens

(*La trascendencia de la experiencia*):

Digtet antyder, at Neruda transcenderede grænserne for menneskelig erfaring, idet han udforskede jordens, sandets, følelsernes, kærlighedens, duftenes, smagernes og dødens dybder.

"Din kærlighed, Pablo krydsede dit sind igen og igen uden at standse. Din lugtesans, Pablo duftede til blomsterne hinsides bierne" viser, hvordan Neruda transcenderede følelserne og sanserne.

Værkets Varighed (*La permanencia de la obra*):

"Dine værker, Pablo blev tilbage for evigt" fremhæver Nerudas varige arv, der transcenderer hans liv og hans død.

Poesien som Udforskning

(*La poesía como exploración*):

Digtet præsenterer Nerudas poesi som en form for udforskning, en rejse gennem sanser og følelser, der går hinsides virkelighedens grænser.

Den Evige Neruda (*Neruda eterno*):

Digtet viser os Neruda som et væsen, der transcenderer døden.

Opsummering: "DINE ØJNE OPDAGER" er et digt, der hylder Pablo Nerudas evne til at transcendere virkelighedens og den menneskelige oplevelses grænser gennem sin poesi og efterlader en varig arv.

DK NOGEN SPURGTE:***(Alguien preguntó:)***

Hvad sagde Pablo? Hvad gjorde Pablo? Hvor blev Pablo født? Hvem var Pablo? Hvad skrev Pablo? Hvor døde Pablo? Hvem elskede Pablo? Hvilke venner havde Pablo? Hvor boede Pablo? Lidte

Pablo? Var Pablo lykkelig? Græd Pablo? Så svarede jeg: Se på stjernerne og månen i dem finder du ethvert svar...

115

Analyse af "NOGEN SPURGTE:"***(Análisis de "ALGUIEN PREGUNTÓ:")***

Dette digt, betitlet "NOGEN SPURGTE:", præsenterer os for en række spørgsmål om Pablo Nerudas liv og værk og tilbyder et poetisk svar, der inviterer til kontemplation og forbindelse med universet.

Spørgsmålsrækken (*La serie de preguntas*):

Digtet stiller en række spørgsmål, der dækker forskellige aspekter af Nerudas liv: hans fødsel, hans værk, hans kærlighedsforhold, hans venner, hans oplevelser og hans død.

Disse spørgsmål afspejler den nysgerrighed og interesse, som Neruda fortsat vækker hos sine læsere.

Det Poetiske Svar (*La respuesta poética*):

I stedet for at tilbyde direkte svar inviterer digtet til at betragte "stjernerne og månen", hvilket antyder, at svarene på alle spørgsmålene findes i dem.

Dette poetiske svar inviterer til refleksion og søgen efter mening i universets uendelighed.

Forbindelsen til Universet

(*La conexión con el universo*):

Digtet antyder, at Nerudas liv og værk er forbundet med universet, og at for at forstå dem er det nødvendigt at se hinsides det åbenlyse.

Naturen og universet er vigtige elementer i Nerudas poesi.

Invitationen til Kontemplation

(*La invitación a la contemplación*):

Digtet inviterer læseren til kontemplation og til at søge svar i kosmos' skønhed og mysterium.

Digtet er en invitation til at lære Neruda at kende gennem hans poesi og naturen.

Opsummering: "NOGEN SPURGTE:" er et digt, der inviterer os til at reflektere over Pablo Nerudas liv og værk og antyder, at svarene på vores spørgsmål findes i kontemplationen af universet.

DK PABLO I ISLA NEGRA, FABRIK FOR TÅRER OG SANSER

(Pablo en Isla Negra, fábrica de lágrimas y sensaciones)

De, der ankommer til Isla Negra opdager din ånd indsat i stenene. Dækket af bogstaver på himlen. Kærttegnet af havets fugtige briser. Selv i en fugletrille Når de går, ønsker de at vende tilbage. Måske vil de ikke forlade din have, og de ser igen og igen på scenerierne for at lade dem trykke i deres sjæle. Når de vender hjem selv om afstandene er tusinder af kilometer, vil de mærke duften af cypresser og bølgenes brusen. De vil fortsat opdage dine frugtbare spor. Fordi de har efterladt deres ånder for at ledsage dig, for fortsat at læse magien i dine værker fra dig...

Isla Negra er fuld af ånder.

Analyse af "PABLO I ISLA NEGRA, FABRIK FOR TÅRER OG SANSER"

(Análisis de "PABLO EN ISLA NEGRA, FÁBRICA DE LÁGRIMAS Y SENSACIONES")

Dette digt, betitlet "PABLO I ISLA NEGRA, FABRIK FOR TÅRER OG SANSER", indfanger essensen af oplevelsen ved at besøge Isla Negra og mærke Pablo Nerudas varige tilstedeværelse på stedet.

Tilstedeværelsen af Nerudas Ånd

(La presencia del espíritu de Neruda):

Digtet beskriver, hvordan besøgende i Isla Negra opdager Nerudas ånd "indsat i stenene", "dækket af bogstaver på himlen" og "kærtegnet af havets fugtige briser".

Dette fremhæver ideen om, at Neruda er til stede i hvert hjørne af Isla Negra og gennemsyrrer stedet med sin essens.

119

Den Følelsesmæssige Forbindelse

(La conexión emocional):

Digtet fremkalder den følelsesmæssige forbindelse, som besøgende føler med Neruda og hans værk, idet det beskriver, hvordan de føler sig tiltrukket af stedet, og hvordan de ønsker at blive.

"Når de går, ønsker de at vende tilbage
Måske vil de ikke forlade din have, og de ser igen og igen på scenerierne for at lade dem

trykke i deres sjæle" viser den forbindelse, der skabes.

Oplevelsens Varighed

(La persistencia de la experiencia):

Digtet beskriver, hvordan oplevelsen af at besøge Isla Negra varer ved i de besøgendes hukommelse, som fortsat mærker duften af cypresser og bølgenes brusen, selv efter at de er vendt hjem.

"Når de vender hjem selv om afstandene er tusinder af kilometer, vil de mærke duften af cypresser og bølgenes brusen" viser, hvordan Isla Negra efterlader et aftryk hos de besøgende.

120

Nerudas Arv (El legado de Neruda):

Digtet fremhæver Nerudas varige arv og bekræfter, at hans "frugtbare spor" fortsat opdages af de besøgende.

"Fordi de har efterladt deres ånder for at ledsage dig, for fortsat at læse magien i dine værker fra dig..." viser, hvordan de besøgende slutter sig til Nerudas arv.

Isla Negra som Åndeligt Sted (*Isla Negra como lugar espiritual*):

Digtet konkluderer med at bekræfte, at "Isla Negra er fuld af ånder", hvilket antyder, at stedet er gennemsyret af Nerudas tilstedeværelse og følelserne hos dem, der besøger det.

Opsummering: "PABLO I ISLA NEGRA, FABRIK FOR TÅRER OG SANSER" er et digt, der hylder oplevelsen af at besøge Isla Negra og mærke Pablo Nerudas varige tilstedeværelse på stedet, idet det fremhæver den følelsesmæssige forbindelse, der etableres mellem poeten og hans beundrere.

Dr Alfred Asís' Bøger
(Libros de Alfred Asís)

“Encuentro con Pablo Neruda”

“Fábrica de letras del alma”

“Cien cielos de Isla Negra”

“Poesía sensible y un cuento de gatos”

“El bosque en peligro”

“Hijos benditos”

“Chile Brasil Irmãs Poetas”

“Chile hecho Poesía”

¿Por qué Padre?

"Sensibilidades"

“Muchas cosas del alma”

"A mi tierra"

"Marcha por la paz"

“Duetto maravilloso”

Con Sandra Galante de Brasil

“Almas desnudas, cuerpos ardientes”

con Astrid Sofía de Colombia

“Amor desde el alma”

Con Rossibel Ipanaqué de Perú

“Mensajes y poesía”

“Amor puro, puro amor”

"Mi paso por la patagonia chilena"

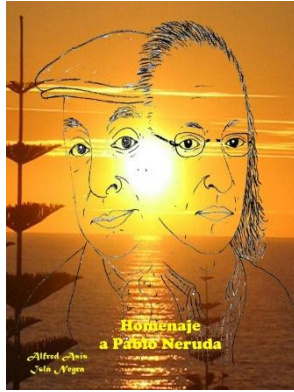
“Cosecha de Isla Negra”

“Gatos rescatados”

“Encuentro con Rapa Nui”
“Poesía y relato”
“Deseos ardientes”
"Gráfica poética I"
"Gráfica poética II"
"Gráfica poética III"
"Encuentro con César Vallejo"
"Del alma y de la tierra"
"Títulos sugeridos" Sugeridos por poetas
"Epígrafes, frases y otros"
sugeridos por poetas
**“Encuentro con Pablo Neruda, español-
portugués”**
“Puro amor, amor puro”
“Filosofía simple”
“Filosofando con las aves de Isla Negra”
“Espíritu de Isla Negra”
“Comportamientos”
“De mar a cordillera” con Yaky García
“Poesía a dos versos”
“Palabras Del alma”
“Cartas de amor”
“Primavera en tus ojos”
“Cuentitos reales de gatitos de Isla Negra”
“Reflexionando”
“La historia de Camil”
“Buenas enseñanzas y picardías”

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

“Mensajes”
“Rapa Nui”
“Rumbo a la incierto”
“Extinción o realidad”
“La historia del Michu”
“Un cuento de gatos”
“Peligro en el altiplano”
“Hamed”
“¿Qué?”
“Sueños intactos”
“Entre conciencia y alma”
“Alma de Chile”
“Homenaje a César Vallejo”
“Asís y Neruda”

DK “Hyldest til Pablo Neruda”

Lyd-video og tekst (*Audio-video y texto*).

Sprog: Spansk, kinesisk, engelsk, portugisisk, svensk, fransk, tysk og italiensk (*Español, chino, inglés, portugués, sueco, francés, alemán, danés e italiano*).

125

Registrering og Ophavsret (*Registro y Derechos*)

Registreret i navnet Alfred Asís, et registreret pseudonym, som ejer af det litterære værk (bog) med titlen: HOMENAJE A PABLO NERUDA.

Nummer: 2025-A-5202

Registrering anmodet af: Alfred Asís, registreret pseudonym.

Status: Lovpligtigt depot er indleveret, og de
tilsvarende gebyrer er betalt. (*Se hizo depósito
legal y pagaron derechos correspondientes.*)

DK POETER, FORFATTERE OG BØRN FRA HELE VERDEN
(*POETAS, ESCRITORES Y NIÑOS DEL MUNDO*)

Fri adgang og til udskrivning:

(*Libre acceso y para imprimir:*)

http://alfredasis.cl/index_convocando.htm

[Antologías-recopilaciones](#)

["UN POEMA A PABLO NERUDA"](#)

["MIL POEMAS A PABLO NERUDA"](#)

["MIL POEMAS A CÉSAR VALLEJO"](#)

["MIL POEMAS A MIGUEL HERNÁNDEZ"](#)

["MIL POEMAS A JOSÉ MARTÍ"](#)

["MIL POEMAS A ÓSCAR ALFARO"](#)

["MIL POEMAS A SOR TERESA DE CALCUTA"](#)

["A GABRIEL GARCÍA MÁRQUEZ"](#)

["HOMENAJE A JOSÉ MARÍA ARGUEDAS"](#)

["I SEMILLERO VALLEJIANO"](#)

["II SEMILLERO VALLEJIANO"](#)

["Los niños de la Escuela Poeta Neruda de Isla Negra"](#)

["HOMENAJE A VINICIUS DE MORAES"](#)

["CENTENARIO DE NICANOR PARRA"](#)

["HOMENAJE A CÉSAR ALVA LESCANO"](#)

"HOMENAJE A LA MUJER DE BOLIVIA"
"¿POR QUÉ, MÉXICO" A LOS DE AYOTZINAPA

"HOMENAJE A ANA FRANK"

"HOMENAJE A MARA L. GARCÍA"

"HOMENAJE A LUIS WEINSTEIN"

"Epígrafes"

"Títulos sugeridos"

"Homenaje a Túpac Amaru"

"Homenaje a las voces celestiales"

"Homenaje a Alfonsina Storni"

"Homenaje a Federico García Lorca"

"Gatos poetas"

"Homenaje a Antonio Machado"

"Gabriela Mistral del Valle natural"

"Identidad de los pueblos"

"Homenaje a Martin Luther King"

"Homenaje José Carlos Mariátegui"

"Sociedades enfermas"

"Homenaje a Jorge Luis Borges"

"Homenaje a Víctor Jara"

"A los niños de Siria"

"Homenaje a Mario Benedetti"

"El agua de vida"

"Poetas y niños en navidad"

"Todos somos África"

"Cartas a Donald Trump"

"Homenaje a Miguel de Unamuno"

"Homenaje a Rubén Darío"
"Homenaje a Ángel Parra"
"III Semillero vallejiano"
"Homenaje a Diana de Gales"
"Pachacútec y Atahualpa"
"103 Años de Nicanor Parra"
"I SEMILLERO MISTRALIANO"
"Homenaje a Ciro Alegría"
"Homenaje a Benito Juárez"
"Homenaje a Poli Délano"
"Niños de México y Sor Teresa de Calcuta"
"Un borde azul para Bolivia"
"Centenario de Violeta Parra"
"Mil almas, mil obras"
"Homenaje a Danilo Sánchez Lihón"
"Reflexiones"
"Positivo"
"VersAsís"
"Alerta niños y padres del mundo"
"A Miguel de Cervantes Saavedra"
"Homenaje a Thiago de Mello"
"Homenaje a Luis Yáñez Pacheco"
"Susurros al oído"
"Décimas y otras letras a la paz"
"Gracias a la vida" (MOMENTOS)
"Centenario de César Alva Lescano"
"Insólita esperanza" LA PAZ EN COREA

"Homenaje cascos blancos de Siria"

"Sonetos y otras letras"

"IV Semillero Vallejiano"

"Family"

"Eros-Ticum"

"Niños de paz y humanidad"

"Homenaje a Charles Baudelaire"

Homenaje a "Cantinflas"

"Aborto"

"Nicaragua Detente"

"Los nuestros"

"Paz y felicidad de la humanidad"

"Detrás de la puerta"

"Sociedades"

"Al Padre Víctor Hugo Tumba Ortiz"

"Todos somos culpables"

"De la tierra al cielo"

"Los poetas en navidad"

"Buenos deseos para el 2019"

¿Qué pasa contigo Venezuela?

"Color de piel"

" Bendita naturaleza"

"Amor y semejanza"

Concurso, creación "VersAsís"

VersAsís de Myriam Rosa Méndes de Cuba

VersAsís de Ana María Galván Rocha

Juan Fran Núñez Parreño miles de poemas

Magali Aguilar Solorza miles de poemas
Hanna Barco miles de poemas
Elías Antonio Almada miles de poemas
José Martínez Alderete miles de poemas
Varenka de Fátima miles de poemas
José Santiago miles de poemas
Elisa Barth miles de poemas
Fidel Alcántara Lévano miles de poemas
"VersAsís a personajes"
"Los niños de Cali-Colombia"
"Homenaje al día de la tierra"
"Amor de mar a cordillera"
Memorial de Isla Negra "Danilo Sánchez Lihón"
René Arturo Cruz-Mayorga miles de poemas
Ximena Sánchez, Santiago de Chuco
"V Semillero Vallejano"
Foncho Ferrando miles de poemas
Ricci Keun miles de poemas
Maura Sánchez miles de poema
Homenaje al natalicio 115 de Pablo Neruda
Homenaje a los 100 años de Los Heraldos Negros de
César Vallejo
Homenaje Desde Isla Negra Al Oriente
Mujer Versus Hombres
Semillero mundial de los niños (Niños del mundo)
Los niños del frío y el hambre
Desde Isla Negra al Oriente (Poetas de Oriente)

[II Semillero Mistraliano \(Niños de Chile\)](#)

[http://alfredasis.cl/ASIS AMAZONAS.pdf](http://alfredasis.cl/ASIS_AMAZONAS.pdf)

[Jairo Dealba "VersAsís"](#)

[Homenaje al aniversario de la muerte de Neruda](#)

[Homenaje a Víctor Paz Estenssoro](#)

[Homenaje a la "COP25" Poetas y niños del mundo](#)

[Bringham Young University Taller VersAsís de Mara L.](#)

[García](#)

[La alegría debe llegar, América convulsionada](#)

[VI Semillero Vallejano](#)

[Medio ambiente-cambio climático. Litoral de los poetas](#)

[Desde Cuba a José Martí](#)

[Tres días de duelo a César Alva Lescano](#)

[Habla el alma 2020](#)

[Homenaje a Germán Patrón Candela](#)

[Pueblos ancestrales](#)

[César Alva Lescano, miles de poemas](#)

[Juanita Conejero, miles de poemas](#)

[Eric Cobas, miles de poemas](#)

[Escuela 80520 niños de Santiago de Chuco](#)

[Escuela 80521 niños de Santiago de Chuco](#)

[Escuela 80522 niños de Santiago de Chuco](#)

[Escuela 80523 niños de Santiago de Chuco](#)

[Colegio César Vallejo niños de Santiago de Chuco](#)

[Colegio Idelfonso](#)

[Colegio Karl Weiss](#)

[Colegio Virgen de la puerta, Salaverry](#)

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

Colegio Ciencias Integradas, Salaverry
Colegio: I. E. Eduvigis Noriega de Lafora N° 35
Guadalupe

I.E. José Carlos Mora Ortiz, Limoncarro-Guadalupe
Corporación de Educación Popular, Trujillo
Colegio: I.E.P Louis Pasteur, Laredo
Escuela Alto Trujillo

I. E. Daniel Becerra Ocampo, Moquegua
Colegio Belen

Colegio matemático católico
Universidad María Auxiliadora

Colegio: I.E. Inmaculada Concepción-Tumbes

Súper luna en el año bisiesto 2020

Día del amor y la amistad 2020

Mil frases del mundo

Homenaje a la mujer 2020

"Semejantistas" 2020

Homenaje a médicos y enfermeros COVID-19

Homenaje a "Marco Martos Carrera"

Homenaje a "Fidel Alcántara Lévano"

Homenaje a José Luis Castro de El Cusco

Homenaje a las trece rosas

Hambre en pandemia

Homenaje a Malala Yousafzai

Homenaje a Ernesto Kahan

Esperanza viva

Homenaje a René Aguilera Fierro
Espíritus de Antonio Huillca Huallpa y Túpac Amaru
www.alfredasis.cl/ASIS-ALMA-ISLANEGRA.pdf

Alma de Rapa Nui
“Premio Alfred Asís 2020” Irene Fernández
Homenaje a Jorge Aliaga Cacho
Alma de Santiago de Chuco,
Capulí, Vallejo y su tierra,
Poetas del mundo Isla Negra
Homenaje a Tania Castro González de El Cusco
Semillero mundial de los niños 2021
Homenaje a Leoncio Bueno

133

Homenaje a Víctor José la Chira
Homenaje a Octavio Paz
Homenaje a los poetas y escritores de Brasil
Homenaje a los poetas y escritores de Argentina
Homenaje a los poetas y escritores de España
Homenaje a los poetas y escritores de México
Los poetas y escritores en pandemia
Semejantistas con más de dos mil poemas
virtuales
Isla Negra virtual 2021
La Paz y no la guerra
con el Círculo Universal
de Embajadores de la paz

Alfred Asís, Isla Negra-Chile. Poeta del mundo

Francia-Suiza
Vallejianos, revista del norte, Trujillo-Perú
Semillero San miguelino El Callao Perú
Semillero mundial 2022
Homenaje a Lionel Messi
Homenaje a Lucy Carlosama
Premio Alfred Asís 2022 Aurora Mendiberry
Congreso Georgette de Vallejo
Cien poemas a Neruda
Homenaje a Rafael Cadenas
Semana Nerudiana 2023
VersAsís a Neruda 50 años 2023
Homenaje a Narges Mohammadi, premio Nobel de la
paz 2023
Escuela Literaria Municipal Alfonsina
Escuela Literaria Municipal Alfonsina-2
Semillero de los niños de Panamá
Semillero de los niños de Chimbarongo
Semillero de los niños de Brasil
Embajadores Círculo Universal de la paz por Israel-
Líbano
Dos Círculos rojos
Escudos de México
Mujeres de octubre
Homenaje a Ricardo Ferrando Keun
Pintores 2023
II Congreso Georgette Philippart, Aula Capulí
Homenaje a Vincent Van Gogh

Sublimes creaciones 2024

Semillero de Quiruvilca

Primavera 2024

Poetas de paz 2024

Semillero de los niños y adolescentes por la paz

Homenaje a Pepe Mujica de Uruguay

Homenaje a María Edwards McClure

Semillero mundial 2024

Año de la paz 2025-1

Año de la paz 2025-2

Año de la paz 2025-3

Premio edición: Gabriela Barraza

Homenaje a Carlos Augusto Salaverry

DK "VersAsís" – Min Nye Form for Poesi

("VersAsís" – Mi Forma Nueva de Crear Poesía)

"VersAsís" er en ny poetisk form.

Hovedkarakteristika ved denne skriveform:

Struktur:

Noget vigtigt, der er sket i skabelsen af nye litterære former, er VersAsís. Dette er en komposition bestående af otte vers med en skala af ord (én vigtig version bruger 2-4-4-2 ord pr. vers pr. strofe) og fortsætter med fire og slutter med to, hvor det er muligt at udvikle et koncept eller en titel.

136

Hovedbogen med verdensomspændende udbredelse indeholdt tusind VersAsís, og i antologier er man fortsat med at skrive om det samme emne, hvilket førte mig til at tildele priser for deres arbejde til forfatteren José Hilton Rosa fra Brasilien og til Eric Cobas fra Cuba, ud over at 15 andre blev præmieret med deres egen VersAsís-bog indeholdende 50 af deres kreationer. Alle er publiceret på min side.

De består af korte digte sammensat af to strofer med fire vers hver. Versene skal følge et rimmønster, enten assonans eller konsonans.

Formål:

Målet med "VersAsís" er at koncentrere idéer og refleksioner over vigtige personer, begivenheder eller koncepter. De søger at stimulere tanke og kreativitet, idet de inviterer til at lege med ord og finde dybe betydninger.

Tematik:

Tematikken er fri, hvilket tillader at behandle en bred vifte af emner og perspektiver. Tematikken skal være gennemtænkt (*rebuscada*), og idéen er, at den skal have en ny litterær form.

137

Tilgængelighed (*Accesibilidad*):

På trods af deres definerede struktur er "VersAsís" designet til at være tilgængelige for mennesker i alle aldre, herunder børn og voksne. Idéen er, at strukturen ikke skal have mange forhindringer, så alle kan skabe dem.

Opsummering: "VersAsís" er en poetisk form, der kombinerer en præcis struktur med kreativ frihed, idet den inviterer til refleksion og leg med sproget.

“VersAsís”

Mil VersAsís 2022

**Es satisfactorio
con Dinamarca
hacer de laboratorio
un texto que enmarca
la vida de poetas
con la creación
son estafetas
y canción.**

138

DK VersAsís til Danmark

(VersAsís: Es satisfactorio...)

**Det er glædeligt (*Es satisfactorio*) med Danmark
at lege (*con Dinamarca hacer de laboratorio*) en
tekst der indrammer (*un texto que enmarca*)
poeters livsveje (*la vida de poetas*)
med skaberglæde (*con la creación*) det er stafetter
(*son estafetas*) i sang (*y canción*)**

Ajustada ligeramente la escala de palabras en la segunda estrofa para mantener la musicalidad y la claridad en danés.

- 1. Det er glædeligt (3 palabras)**
- 2. med Danmark at lege (4 palabras)**
- 3. en tekst der indrammer (4 palabras)**
- 4. poeters livsveje (3 palabras)**
- 5. med skaberglæde (2 palabras)**
- 6. det er stafetter (3 palabras)**
- 7. i sang (2 palabras)**

DK Priser for "VersAsís"-udgaven

(Premios edición de "VersAsís")

50 "VersAsís" Ana María Galván Rocha

50 "VersAsís" Mara L. García

50 "VersAsís" Justo A. Pérez Betancourt

50 "VersAsís" Elisa Barth

50 "VersAsís" Damaris Marrero Lupo

50 "VersAsís" Maura Sánchez Benites

50 "VersAsís" José Hilton Rosa

50 "VersAsís" Fidel Alcántara Lévano

50 "VersAsís" Conceição Maciel

50 "VersAsís" Ernestina Lumher

50 "VersAsís" Magali Aguilar Solorza

50 "VersAsís" Ernesto R. del Valle

50 "VersAsís" Paulo Vasconcellos

50 "VersAsís" Rossibel Ipanaqué Madrid

50 "VersAsís" Roselena de Fátima Nunes F.

OK Alfred Asís Prisen 2021

**Verdensomspændende Børnefrøskole for Verdens
Elever. (*Semillero mundial de los niños alumnos del
mundo.*)**

18 elever præmieret: (18 alumnos premiados:)

**1 DE 18 - Premio 2021 edición a
Cícero Livino da Silva Neto
Brasil**

**2 DE 18 - Premio 2021 edición a
Pablo Esteban Campos Mena
Perú**

**3 DE 18 - Premio 2021 edición a
Sofía Andrade
Panamá**

**4 DE 18 – Premio 2021 edición a
Adriana Sáez Rivera
Panamá**

**5 DE 18 – Premio 2021 edición a
Liliana González
México**

**6 DE 18 – Premio 2021 edición a
Sabrina León
México**

**7 DE 18 – Premio 2021 edición a
Mayra Ayelén Jiménez
Argentina**

**8 DE 18 – Premio edición
Gabriela Barraza**

Chile

Otros Premios

Alejandro Fernández Holguín
Viaje a Cusco
Visita distinguida de El Cusco
Cajamarca-Perú

Stephany Alcántara Tello
Cajamarca-Perú
Premio Gabriela Mistral
Obras completas
Cajamarca-Perú

142

Miriam Curo Zapana
Moquegua-Perú
Obra José Carlos Mariátegui

Matilda Herrera
Caldera-Chile
Mil poemas a la paz

Premios ediciones niños del mundo

Francisca González, Chile
En espera de archivo

Alumnos de Panamá
En espera de archivos

Alumno de Perú
En espera de archivo

143

Aurora Mendiberry, Argentina

Irene Fernández, Asturias-España

DK Visdomsord (Opdateret)
Kun *(Solamente)*
de storsindede *(los grandes de espíritu)*
og sjælens godhed *(y bondadosos del alma)*
føler, ser og gør tingene *(sienten, ven y hacen las cosas)*
fra hjertet *(desde el corazón)*
og ikke af pligt *(y no por obligación)*
eller på grund af påvirkninger *(ni por influencias ajenas)*
mod deres vilje. *(a su voluntad.)*

144

Alfred Asís

Han destrozado el mundo que se encuentra al borde del colapso.

Han ensuciado y cambiado los acuerdos de la creación.

La convivencia pacífica, la agresión es parte de un sistema personal y autoritario.

Las arcas fiscales, que han sido un patrón de “servirse” de todo lo que esté a mano.

El entendimiento, ya no es tal, se vocifera ante cualquier tema que no le agrada a otros.

El diálogo civilizado, no hay razonamiento cada uno ve, siente y se expresa a su manera.

La palabra, se ha tergiversado, han cambiado la originalidad del dialecto y su simple comprensión.

La paz, la han transformado en guerra, en ataques a pueblos y a individuos, la cuestión es vender más armas y apoderarse de los más débiles.

La naturaleza, la han ensuciado, han derramado elementos que matan, la han depredado y quemado.

Los animales, los han encerrado, cazado y les han infringido sufrimientos a los cuales no tienen escapatoria.

El mar, lo han depredado, capturado indiscriminadamente a los peces, las ballenas y ensuciado sus aguas con elementos químicos, plásticos y basura.

Los cuerpos, los cambian, les ponen aditivos, los ensucian para tratar de cambiar lo que la creación les dio.

El “todos” que ha sido universal, lo han desarticulado y desarmado a gusto y placer, tratando de imponerlo a todos los que lo acepten.

Traducción:
Bella Clara Ventura

They have destroyed the world that is on the brink of collapse.
They have stained and changed the agreements of creation.

Alfred
Asís

Peaceful coexistence, aggression is part of a personal and authoritarian system.
The fiscal resources, which have been a pattern of "use" of everything that is at their hands.
The understanding, it is no longer such, it shouts before any subject that does not agree with others.
Civilized dialogue, no reasoning each one sees, feels and expresses himself in his own way.
The word, has been misrepresented, they have changed the originality of the dialect and its simple understanding.
Peace, they transformed into war, into attacks to peoples and individuals, the question is to sell more weapons and grasp the weakest.
Nature, they have dirty it, they have spilled elements that kill, they have depredated and burned it.
Animals, have been locked up, hunted, and inflicted suffering from which they have no escape.
The sea, they have depredated it, captured indiscriminately the fish, the whales and polluted its waters with chemical elements, plastics and garbage.
The bodies, they change them, they put additives on them, they dirty them to try to change what creation gave them.
The "everyone" that has been universal, has been dismantled and disarmed at ease and pleasure, trying to impose it to all who accept it.

Traducción:
Bella Clara Ventura

Ils ont détruit le monde qui est au bord de l'écroulement.
Ils ont souillé et changé les accords de la création.

Coexistence pacifique, l'agression fait partie
d'un système personnel et autoritaire.
Les caisses budgétaires, qui ont été un modèle d'
"utiliser" tout ce qui est à portée de main.
L'entendement, n'est plus le même, ça hurle
face à tout sujet que les autres n'apprécient pas.
Le dialogue civilisé, plus de raisonnement.
Chacun y voit, ressent et s'exprime à sa façon.
Le mot, a été troqué, il a changé
l'originalité du dialecte et sa simple compréhension.
La paix s'est transformée en guerre, en attentats
contre les peuples et les individus, il s'agit de vendre
davantage d'armes et de s'emparer des plus faibles.
La nature, ils l'ont salie, ils y ont renversé
des éléments qui l'ont tuée, ils l'ont négligée et l'ont brûlée.
Les animaux ont été enfermés, chassés et soumis à des
souffrances, sans la moindre échappatoire.
La mer, ils l'ont dépravée, ils ont capturé sans discernement
poissons et baleines et ils ont pollué les eaux avec
des éléments chimiques, des plastiques et des déchets.
Les corps, ils les changent, ils y mettent des additifs, ils les salissent
afin de tenter de bouleverser ce que la création leur a donné.
Le "tout le monde" qui a été universel, fut démantelé
et désarmé à l'aise et au plaisir, pour essayer de l'imposer
à tous ceux qui l'acceptent.

Hanno distrutto il mondo che è sull'orlo del collasso.
Hanno sporcato e cambiato gli accordi della creazione.

La convivenza pacifica, l'aggressività
fa parte di un sistema personale e autoritario.

Le casse tributarie, che sono state un modello per
"servire" tutto ciò che è a portata di mano.

L'intesa non è più tale, è divulgata prima di qualsiasi tema
che non piaccia agli altri.

Il dialogo civile, non c'è ragionamento, ognuno vede,
sente e si esprime a modo suo.

La parola è stata distorta, l'originalità del dialetto
e la sua semplice comprensione sono cambiate.

La pace l'hanno trasformata in guerra, in attacchi a popoli e individui,
la questione è vendere più armi e sequestrare i più deboli.

La natura, l'hanno sporcata, hanno sparso elementi che uccidono,
l'hanno depredata e bruciata.

Gli animali sono stati rinchiusi, cacciati e gli hanno inflitto
sofferenze alle quali non hanno scampo.

Il mare è stato depredato, catturando indiscriminatamente pesci e balene
e sporcando le sue acque con sostanze chimiche, plastica e immondizia.

I corpi, li modificano, li addizionano, li sporcano per provare
a cambiare ciò che la creazione ha dato loro.

Il "tutti" che è stato universale è stato disarticolato e disarmato
a propria volontà e piacere, cercando di imporlo a tutti coloro che lo accettano.

Traducción:
Elisa Mascia

Traducción
por Malu Otero

Devastaram o mundo que se encontra à beira do colapso.
Conspurcaram e transformaram os pactos da criação.

A convivência pacífica: a agressão é parte de um sistema pessoal e autoritário.
Os cofres fiscais, que tem havido um padrão de “servir-se” de tudo o que está ao alcance.
O entendimento, já não é tal qual; se vocifera ante qualquer tema que não agrade aos outros.
O diálogo civilizado, não há arrazoado, cada um vê, sente e se expressa à sua maneira.
A palavra, tem sido alterada, mudaram a originalidade do dialeto e a sua simples compreensão.
A paz foi transformada em guerra, em ataques aos povos e aos indivíduos, a questão é vender mais armas e apoderar-se dos mais fracos.
A natureza foi poluída, derramaram elementos que matam, foi depredada e queimada.
Os animais foram aprisionados, caçados e foram infringidos sofrimentos dos quais não tinham como escapar.
O mar foi depredado, os peixes e as baleias foram capturados indiscriminadamente e sujaram as águas com elementos químicos, plásticos e lixo.
Os corpos foram mudados por ação dos aditivos químicos, são alterados para mudar o que foi dado pela criação original.
O “TODOS”, que tem sido universal, foi desarticulado e desarmado ao bel prazer de alguns que tratam de impor a aceitação dessas mudanças.

futuro incierto

El prado es enorme
las flores son pocas.

El bosque es enorme
los árboles son pocos.

Los humanos son multitudes
las conciencias son pocas.

El cerebro es el procesador más grandioso
sin embargo, en él
no hay capacidad de humanidad...

En algunos:
un Kilobyte. de memoria
un Kilobyte. de almacenamiento...

Etapas

Si has tenido éxitos en la vida
no te sientas el rey
ni, el que nunca “perderá”
o dejará el lugar a otro...
Porque nada es eterno;
te faltarán las fuerzas
la imaginación;
quizás un día no seas capaz
de seguir como lo hacías antes...

Moraleja:

Sé humilde en tus triunfos
y agradecido en la derrota
que eso será la lección
para incentivar te a hacer lo tuyo
con mayores bríos.

La primera impresión

No dejes que tus ojos y oídos
se lleven la primera impresión
respecto de una persona, o un pueblo...
Lo más importante
es la fuente de procesamiento
que tenemos en el cerebro,
la cual está imbuida de todo
un proceso de educación, valores
y principios que nos han preparado
para analizar y estudiar
antes de decidir o darle características
a una persona en lo particular
o, a un pueblo en general...

Moraleja:

Si no usamos la fuente del cerebro
para analizar situaciones;
cualquier resultado de nuestra impresión
será superficial
y no fuente fidedigna
de lo que se debe pensar.